

መጽሐፍ ቅዱስ

የብሉይና የሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

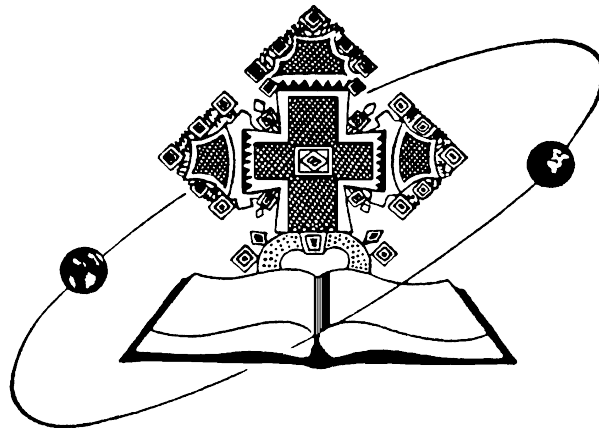
ዲጂታል ኤዲሽን ፲፱፻፺፱

በዲርክ ሮክማንና ፍሬዘውድ ተክሉ

DIGITAL EDITION BY DIRK RÖCKMANN AND FREZEWD TEKLU 2006

ETHIOBIBLE MINISTRIES - WWW.ETHIOBIBLE.ORG

Release 1.0

የኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር

መጀመሪያ በብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት ታተመ ።

COPYRIGHT STATEMENT:

DIGITAL EDITION OF THE REVISED AMHARIC BIBLE (2006) | PRINTED VERSION BY UNITED BIBLE SOCIETIES (C)1962| E-TEXT IN TRANSLITERATED SIL-ASCII FORMAT BY LAPSLEY/BROOKS FOUNDATION 1994 | UNICODE UTF-8 TRANSFORMATION AND XML-TAGGING BY DIRK RÖCKMANN 2003 | XSLT-TRANSFORMATION AND READER FORMAT BY DIRK RÖCKMANN 2006 | WITH KIND PERMISSION OF THE BIBLE SOCIETY OF ETHIOPIA | EVERY NON-COMMERCIAL WORK USING THIS DATA IN ANY FORM MUST FULLY INCLUDE THIS COPYRIGHT STATEMENT! | EVERY COMMERCIAL USE OF PARTS OR THE COMPLETE DATA IN ANY FORM NEEDS WRITTEN PERMISSION OF THE BIBLE SOCIETY OF ETHIOPIA AND DIRK RÖCKMANN (WWW.NT-TEXT.NET,WWW.ETHIOBIBLE.ORG)! ALL RIGHTS RESERVED!

የዮሐንስ ወንጌል

ምዕራፍ 1

1፤ በመጀመሪያው ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፤ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ። 2፤ ይህ በመጀመሪያው በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ። 3፤ ሁሉ በእርሱ ሆነ፤ ከሆነውም አገዳች ስንኳ ያለ እርሱ አልሆነም። 4፤ በእርሱ ሕይወት ነበረች፤ ሕይወትም የሰው ብርሃን ነበረች። 5፤ ብርሃንም በጨለማ ይበራል፤ ጨለማም አላሸነፈውም። 6፤ ከእግዚአብሔር የተላከ ሰው ዮሐንስ የሚባል አንድ ሰው ነበረ፤ 7፤ ሁሉ በእርሱ በኩል እንዲያምኑ ይህ ስለ ብርሃን ይመሰክር ዘንድ ለምስክር መጣ። 8፤ ስለ ብርሃን ሊመሰክር መጣ እንጂ፤ እርሱ ብርሃን አልነበረም። 9፤ ለሰው ሁሉ የሚያበራው እውነተኛው ብርሃን ወደ ዓለም ይመጣ ነበር። 10፤ በዓለም ነበረ፤ ዓለሙም በእርሱ ሆነ፤ ዓለሙም አላወቀውም። 11፤ የእርሱ ወደ ሆነው መጣ፤ የገዛ ወገኖቹም አልተቀበሉትም። 12፤ ለተቀበሉት ሁሉ ግን፤ በሰው ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣን ሰጣቸው፤ 13፤ እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም። 14፤ ቃልም ሥጋ ሆነ፤ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ፤ አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነው ክብሩን አየን። 15፤ ዮሐንስ ስለ እርሱ መሰከረ እንዲሁም ብሎ ጮኸ። ከእኔ በኋላ የሚመጣው እርሱ ከእኔ በፊት ነበረና ከእኔ ይልቅ የከበረ ሆኖአል፤ ስለ እርሱ ያልሁት ይህ ነበረ። 16፤ እኛ ሁላችን ከሙላቱ ተቀብለን በጸጋ ላይ ጸጋ ተሰጥቶናልና ሕግ በሙሴ ተሰጥቶ ነበርና፤ 17፤ ጸጋና እውነት ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነ። 18፤ መቼም ቢሆን እግዚአብሔርን ያየው አንድ ስንኳ የለም፤ በአባቱ እቅፍ ያለ አንድ ልጅ እርሱ ተረከው። 19፤ አይሁድም። አንተ ማን ነህ? ብለው ይጠይቁት ዘንድ ከኢየሩሳሌም ካህናትንና ሌዋውያንን በላኩበት ጊዜ፤ የዮሐንስ ምስክርነት ይህ ነው። 20፤ መሰከረም አልካደምም፤ እኔ ክርስቶስ አይደለሁም ብሎ መሰከረ። 21፤ እንኪያስ ማን ነህ? ኤልያስ ነህ? ብለው ጠየቁት። አይደለሁም አለ። ነቢዩ ነህ? አይደለሁም ብሎ መለሰ። 22፤ እንኪያስ። ማን ነህ? ለላኩን መልስ እንድንሰጥ፤ ስለራሱም ምን ትላለህ? አሉት። 23፤ እርሱም። ነቢዩ ኢሳይያስ እንዳለ። የጌታን መንገድ አቅኑ ብሎ በምድረ በዳ የሚጨክ ሰው ድምፅ እኔ ነኝ አለ። 24-25፤ የተላኩትም ከፈሪሳውያን ነበሩና። እንኪያስ አንተ ክርስቶስ ወይም ኤልያስ ወይም ነቢዩ ካይደለህ፤ ስለ ምን ታጠምቃለህ? ብለው ጠየቁት። 26፤ ዮሐንስ መልሶ። እኔ በውኃ አጠምቃለሁ፤ ዳሩ ግን እናንተ የማታውቁት በመካከላችሁ ቆሞአል፤ 27፤ እኔ የጫማውን ጠፍር ልፈታ የማይገባኝ፤ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ ይልቅ የሚከብር ይህ ነው አላቸው። 28፤ ይህ ነገር ዮሐንስ ያጠምቅበት በነበረው በዮርዳኖስ ማዶ በቢታንያ በቤተ ራባ ሆነ። 29፤ በነገው ዮሐንስ ኢየሱስን ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ እንዲህ አለ። እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ። 30፤ አንድ ሰው ከእኔ በኋላ ይመጣል፤

ከእኔም በፊት ነበርና ከእኔ ይልቅ የከበረ ሆኖአል ብዬ ስለ እርሱ ያልሁት ይህ ነው። 31፤ እኔም አላውቀውም ነበር፤ ዳሩ ግን ለእስራኤል ይገለጥ ዘንድ ስለዚህ በውኃ እያመመቅሁ እኔ መጣሁ። 32፤ የሐገሰም እንዲህ ብሎ መሰከረ። መገፈስ ከሰማይ እንደ ርግብ ሆኖ ሲወርድ አየሁ፤ በእርሱ ላይም ኖረ። 33፤ እኔም አላውቀውም ነበር፤ ዳሩ ግን በውኃ አጠምቅ ዘንድ የላከኝ እርሱ። መገፈስ ሲወርድበትና ሲኖርበት የምታየው፤ በመገፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እርሱ ነው አለኝ። 34፤ እኔም አይቻለሁ እርሱም የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ መስክራለሁ። 35፤ በነገው ደግሞ የሐገሰ ከደቀ መዛሙርቱም ሁለት ቆመው ነበር፤ 36፤ ኢየሱስም ሲሄድ ተመልክቶ። እነሆ የእግዚአብሔር በግ አለ። 37፤ ሁለቱም ደቀ መዛሙርት ሲናገር ሰምተው ኢየሱስን ተከተሉት። 38፤ ኢየሱስም ዘወር ብሎ ሲከተሉትም አይቶ። ምን ትፈልጋላችሁ? አላቸው። 39፤ እነርሱም። ረቢ፤ ወዴት ትኖራለህ? አሉት፤ ትርጓሜው መምህር ሆይ ማለት ነው። 40፤ መጥታችሁ እዩ አላቸው። መጥተው የሚኖርበትን አዩ፤ በዚያም ቀን በእርሱ ዘንድ ዋሉ፤ አሥር ሰዓት ያህል ነበረ። 41፤ ከየሐገሰ ዘንድ ሰምተው ከተከተሉት ከሁለቱ አንዱ የሰምገን ጴጥሮስ ወንድም እንድርደስ ነበረ። 42፤ እርሱ አስቀድሞ የራሱን ወንድም ሰምገንን አገኘውና። መሢሕን አግኝተናል አለው፤ ትርጓሜውም ክርስቶስ ማለት ነው። 43፤ ወደ ኢየሱስም አመጣው። ኢየሱስም ተመልክቶ። አንተ የዮና ልጅ ሰምገን ነህ፤ አንተ ኬፋ ትባላለህ አለው፤ ትርጓሜው ጴጥሮስ ማለት ነው። 44፤ በነገው ኢየሱስ ወደ ገሊላ ሊወጣ ወደደ፤ ፊልጶስንም አገኘና። ተከተለኝ አለው። 45፤ ፊልጶስም ከእንድርደስና ከጴጥሮስ ከተማ ከቤተ ሳይዳ ነበረ። 46፤ ፊልጶስ ናትናኤልን አግኝቶ። ሙሴ በሕግ ነቢያትም ስለ እርሱ የጻፉትን የዮሴፍን ልጅ የናዝሬቱን ኢየሱስን አግኝተነዋል አለው። 47፤ ናትናኤልም። ከናዝሬት መልካም ነገር ሊወጣ ይችላል? አለው። ፊልጶስ። መጥተህ እይ አለው። 48፤ ኢየሱስ ናትናኤልን ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ ስለ እርሱ። ተንኩል የሌለበት በእውነት የእስራኤል ሰው እነሆ አለ። 49፤ ናትናኤልም። ከወዴት ታውቀኛለህ? አለው። ኢየሱስም መልሶ። ፊልጶስ ሳይጠራህ፤ ከበለስ በታች ሳለህ፤ አየሁህ አለው። 50፤ ናትናኤልም መልሶ። መምህር ሆይ፤ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ፤ አንተ የእስራኤል ገጉሥ ነህ አለው። 51፤ ኢየሱስም መልሶ። ከበለስ በታች አየሁህ ስላልሁህ አመንህን? ከዚህ የሚበልጥ ነገር ታያለህ አለው። 52፤ እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ሰማይ ሲከፈት የእግዚአብሔርም መላእክት በሰው ልጅ ላይ ሲወጡና ሲወርዱ ታያላችሁ አለው።

ምዕራፍ 2

1፤ በሦስተኛውም ቀን በገሊላ ቃና ስርግ ነበረ፤ የኢየሱስም እናት በዚያ ነበረች፤ 2፤ ኢየሱስም ደግሞ ደቀ መዛሙርቱም ወደ ስርጉ ታደሙ። 3፤ የወይን ጠጅም ባለቀ ጊዜ የኢየሱስ እናት። የወይን ጠጅ እኮ የላቸውም አለችው። 4፤ ኢየሱስም። አንቺ ሴት፤ ከአንቺ ጋር ምን አለኝ? ጊዜዬ ገና አልደረሰም አላት። 5፤ እናቱም ለአገልጋዮቹ። የሚላችሁን ሁሉ አድርጉ አለቻቸው። 6፤ አይሁድም እንደሚያደርጉት የማገጸት ልማድ ስድስት የድንጋይ ጋኖች በዚያ ተቀምጠው ነበር፤ እያንዳንዳቸውም ሁለት ወይም ሦስት እንሰራ ይይዙ ነበር። 7፤ ኢየሱስም። ጋኖቹን ውኃ ሙሉአቸው አላቸው። እስከ አፋቸውም ሙሉአቸው አላቸው። እስከ አፋቸውም ሞሉአቸው። 8፤ አሁን ቀድታችሁ ለአሳዳሪው ስጡት አላቸው፤ ስጡትም። 9፤ አሳዳሪውም የወይን ጠጅ የሆነውን ውሃ

በቀመስ ጊዜ ከወደት እንደ መጣ አላወቀም፤ ውኃውን የቀዳት አገልጋዮች ግን ያውቁ ነበር፤ አሳዳሪው ሙሽራውን ጠርቶ። 10፤ ሰው ሁሉ አስቀድሞ መልካሙን የወይን ጠጅ ያቀርባል፤ ከሰከሩም በኋላ መናኛውን፤ አገተስ መልካሙን የወይን ጠጅ እስከ አሁን አቆይተሃል አለው። 11፤ ኢየሱስ ይህን የምልክቶች መጀመሪያ በገሊላ ቃና አደረገ፤ ክብሩንም ገለጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም በእርሱ አመኑ። 12፤ ከዚህ በኋላ ከእናቱና ከወንድሞቹ ከደቀ መዛሙርቱም ጋር ወደ ቅፍርናሆም ወረደ፤ በዚያም ጥቂት ቀን ኖሩ። 13፤ የአይሁድ ፋሲካም ቀርቦ ነበር፤ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ። 14፤ በመቅደስም በሬዎችንና በጎችን ርግቦችንም የሚሸጡትን ገንዘብ ለዋጮችንም ተቀምጠው አገኘ፤ 15፤ የገመድም ጅራፍ አበጅቶ ሁሉን በጎችንም በሬዎችንም ከመቅደስ አወጣቸው፤ የለዋጮችንም ገንዘብ አፈሰሰ ገበታዎቻቸውንም ገለበጠ፤ 16፤ ርግብ ሻጪዎችንም። ይህን ከዚህ ውስጥ፤ የአባቱን ቤት የገግድ ቤት አታድርጉት አላቸው። 17፤ ደቀ መዛሙርቱም። የቤትህ ቅናት ይበላኛል ተብሎ እንደ ተጻፈ አሰቡ። 18፤ ስለዚህ አይሁድ መልሰው። ይህን ስለምታደርግ ምን ምልክት ታሳየናለህ? አሉት። 19፤ ኢየሱስም መልሶ። ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፤ በሦስት ቀንም አነሣዋለሁ አላቸው። 20፤ ስለዚህ አይሁድ። ይህ ቤተ መቅደስ ከአርባ ስድስት ዓመት ጀምሮ ይሠራ ነበር፤ አገተስ በሦስት ቀን ታነሣዋለህ? አሉት። 21፤ እርሱ ግን ስለ ሰውነቱ ቤተ መቅደስ ይል ነበር። 22፤ ስለዚህ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ይህን እንደ ተናገረ አሰቡና መጽሐፍንና ኢየሱስ የተናገረውን ቃል አመኑ። 23፤ በፋሲካ በዓልም በኢየሩሳሌም ሳለ፤ ያደረገውን ምልክት ባዩ ጊዜ ብዙ ሰዎች በሰሙ አመኑ፤ 24-25፤ ነገር ግን ኢየሱስ ሰዎችን ሁሉ ያውቅ ነበር፤ ስለ ሰውም ማገም ሊመሰክር አያስፈልገውም ነበርና አይተማመናቸውም ነበር፤ ራሱ በሰው ያለውን ያውቅ ነበርና።

ምዕራፍ 3

1፤ ከፈሪሳውያንም ወገን የአይሁድ አለቃ የሆነ ኒቆዲሞስ የሚባል አንድ ሰው ነበረ፤ እርሱም በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ። 2፤ መምህር ሆይ፤ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ከሆነ በቀር አገተ የምታደርጋቸውን እነዚህን ምልክቶች ሊያደርግ የሚችል የለምና መምህር ሆነህ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደ መጣህ እናውቃለን አለው። 3፤ ኢየሱስም መልሶ። እውነት እውነት አልሃለሁ፤ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መገገሥት ሊያይ አይችልም አለው። 4፤ ኒቆዲሞስም። ሰው ከሸመገለ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል? ሁለተኛ ወደ እናቱ ማኅፀን ገብቶ ይወለድ ዘንድ ይችላል? አለው። 5፤ ኢየሱስም መለሰ፤ እንዲህ ሲል። እውነት እውነት አልሃለሁ፤ ሰው ከውኃና ከመገፈስ ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መገገሥት ሊገባ አይችልም። 6፤ ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው፤ ከመገፈስም የተወለደ መገፈስ ነው። 7፤ ዳግመኛ ልትወለዱ ያስፈልጋችኋል ስላልሁህ አታድንቅ። 8፤ ነፋስ ወደሚወደው ይነፍሳል፤ ድምፁንም ትሰማለህ፤ ነገር ግን ከወደት እንደ መጣ ወደትም እንዲሄድ አታውቅም፤ ከመገፈስ የተወለደ ሁሉ እንዲሁ ነው። 9፤ ኒቆዲሞስ መልሶ። ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? አለው። 10፤ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው። አገተ የእስራኤል መምህር ስትሆን ይህን አታውቅም? 11፤ እውነት እውነት አልሃለሁ፤ የምናውቀውን እንናገራለን ያየነውንም እንመስክራለን፤ ምስክራችንንም አትቀበሉትም። 12፤ ስለ ምድራዊ ነገር በነገርኋችሁ ጊዜ ካለመናችሁ፤ ስለ ሰማያዊ ነገር ብነገራችሁ እንዴት ታምናላችሁ? 13፤ ከሰማይም ከወረደ በቀር ወደ

ሰማይ የወጣ ማንም የለም፤ እርሱም በሰማይ የሚኖረው የሰው ልጅ ነው። 14-15፤
 ሙሴም በምድረ በዳ አባብን እንደ ሰቀለ እንዲሁ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም
 ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ የሰው ልጅ ይሰቀል ይገባል። 16፤ በእርሱ
 የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ
 ልጁን አስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደክልና። 17፤ ዓለም በልጁ እንዲድን ነው
 እንጂ፤ በዓለም እንዲፈረድ እግዚአብሔር ወደ ዓለም አልላከውምና። 18፤ በእርሱ
 በሚያምን አይፈረድበትም፤ በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላላመነ
 አሁን ተፈርዶበታል። 19፤ ብርሃንም ወደ ዓለም ስለ መጣ ሰዎችም ሥራቸው ክፉ
 ነበርና ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ስለ ወደዱ ፍርዱ ይህ ነው። 20፤ ክፉ የሚያደርግ
 ሁሉ ብርሃንን ይጠላልና፤ ሥራውም እንዳይገለጥ ወደ ብርሃን አይመጣም፤ 21፤
 እውነትን የሚያደርግ ግን ሥራው በእግዚአብሔር ተደርጎ እንደ ሆነ ይገለጥ ዘንድ ወደ
 ብርሃን ይመጣል። 22፤ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ይሁዳ አገር
 መጣ፤ በዚያም ከእነርሱ ጋር ተቀምጦ ያጠምቅ ነበር። 23፤ ዮሐንስም ደግሞ በሳሌም
 አቅራቢያ በሄኖን በዚያ ብዙ ውኃ ነበርና ያጠምቅ ነበር፤ 24፤ እየመጡም ይጠመቁ
 ነበር ዮሐንስ ገና ወደ ወጎኒ አልተጨመረም ነበርና። 25፤ ስለዚህም በዮሐንስ ደቀ
 መዛሙርትና በአይሁድ መካከል ስለ ማንጻት ክርክር ሆነ። 26፤ ወደ ዮሐንስም
 መጥተው። መምህር ሆይ፤ በዮርዳኖስ ማዶ ከአንተ ጋር የነበረው አንተም
 የመሰከርህለት፤ አነሆ፤ እርሱ ያጠምቃል ሁሉም ወደ እርሱ ይመጣሉ አሉት። 27፤
 ዮሐንስ መለሰ፤ እንዲህ ሲል። ከሰማይ ካልተሰጠው ሰው እንዳች ሊቀበል አይችልም።
 28፤ እናንተ። እኔ ክርስቶስ አይደለሁም፤ ነገር ግን። ከእርሱ በፊት ተልኬአለሁ እንዳልሁ
 ራሳችሁ ትመሰክሩልኛላችሁ። 29፤ ሙሽራይቱ ያለችው እርሱ ሙሽራ ነው፤ ቆሞ
 የሚሰማው ሚዜው ግን በሙሽራው ድምጽ አጅግ ደስ ይለዋል። እንግዲህ ይህ ደስታዬ
 ተፈጸመ። 30፤ እርሱ ሊልቅ እኔ ግን ላገስ ያስፈልጋል። 31፤ ከላይ የሚመጣው ከሁሉ
 በላይ ነው፤ ከምድር የሚሆነው የምድር ነው የምድሩም ይናገራል። ከሰማይ
 የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው። 32፤ ያየውንና የሰማውንም ይህን ይመሰክራል፤
 ምስክሩንም የሚቀበለው የለም። 33፤ ምስክሩን የተቀበለ እግዚአብሔር እውነተኛ እንደ
 ሆነ አተመ። 34፤ እግዚአብሔር የላከው የእግዚአብሔርን ቃል ይናገራልና፤ እግዚአብሔር
 መገፈሱን ሰፍሮ አይሰጥምና። 35፤ አባት ልጁን ይወዳል ሁሉንም በእጁ ሰጥቶታል።
 36፤ በልጁ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ በልጁ የማያምን ግን የእግዚአብሔር
 ቁጥ በእርሱ ላይ ይኖራል እንጂ ሕይወትን አያይም።

ምዕራፍ 4

1፤ እንግዲህ። ኢየሱስ ከዮሐንስ ይልቅ ደቀ መዛሙርት ያደርጋል ያጠምቅማል ማለትን
 ፈሪሳውያን እንደ ሰሙ ጌታ ባወቀ ጊዜ፤ 2-3፤ ይሁዳን ትቶ ወደ ገሊላ ደግሞ ሄደ፤ ዳሩ
 ግን ደቀ መዛሙርቱ እንጂ ኢየሱስ ራሱ አላጠመቀም። 4፤ በሰማርያም ሊያልፍ ግድ
 ሆነበት። 5፤ ስለዚህ ያዕቆብ ለልጁ ለዮሴፍ በሰጠው ሰፍራ አጠገብ ወደምትሆን ሲካር
 ወደምትባል የሰማርያ ከተማ መጣ፤ 6፤ በዚያም የያዕቆብ ጉድጓድ ነበረ። ኢየሱስም
 መገንድ ከመሄድ ደክሞ በጉድጓድ አጠገብ እንዲህ ተቀመጠ፤ ጊዜውም ሰድስት ሰዓት
 ያህል ነበረ። 7፤ ከሰማርያ አንዲት ሴት ውኃ ልትቀዳ መጣች። ኢየሱስም። ውኃ
 አጠጪኝ አላት፤ 8፤ ደቀ መዛሙርቱ ምግብ ሊገዙ ወደ ከተማ ሄደው ነበርና። 9፤

ሰለዚህ ሳምራዊቲቱ። አገተ የይሁዳ ሰው ስትሆን ሳምራዊት ሴት ከምሆን ከእኔ መጠጥ እንዴት ትለምናለህ? አለችው፤ አይሁድ ከሳምራውያን ጋር አይተባበሩም ነበርና። 10፤ ኢየሱስ መልሶ። የእግዚአብሔርን ስጦታና። ውኃ አጠጨኝ የሚልኸ ማን መሆኑን ስታውቁ፤ አንቺ ትለምኒው ነበርኸ የሕይወትም ውኃ ይሰጥኸ ነበር አላት። 11፤ ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፤ መቅጃ የለህም ጉድጓዱም ጥልቅ ነው፤ እንግዲህ የሕይወት ውኃ ከወዴት ታገኛለህ? 12፤ በእውኑ አገተ ይህን ጉድጓድ ከሰጠን ከአባታችን ከያዕቆብ ትበልጣለህ? ራሱም ልጆቹም ከብቶቹም ከዚህ ጠጥተዋል አለችው። 13፤ ኢየሱስም መልሶ። ከዚህ ውኃ የሚጠጣ ሁሉ እንደ ገና ይጠማል፤ 14፤ እኔ ከምሰጠው ውኃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ለዘላለም አይጠማም፤ እኔ የምሰጠው ውኃ በእርሱ ውስጥ ለዘላለም ሕይወት የሚፈልቅ የውኃ ምንጭ ይሆናል እንጂ አላት። 15፤ ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፤ እንዳልጠጣ ውኃም ልቀዳ ወደዚህ እንዳልመጣ ይህን ውኃ ስጠኝ አለችው። 16፤ ኢየሱስም። ሂጂና ባልኸን ጠርተኸ ወደዚህ ነዩ አላት። 17፤ ሴቲቱ መልሳ። ባል የለኝም አለችው። ኢየሱስ። ባል የለኝም በማለትኸ መልካም ተናገርኸ፤ 18፤ አምስት ባሎች ነበሩኸና፤ አሁን ከአንቺ ጋር ያለው ባልኸ አይደለም፤ በዚህስ እውነት ተናገርኸ አላት። 19፤ ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፤ አገተ ነቢይ እንደ ሆንህ አያለሁ። 20፤ አባቶቻችን በዚህ ተራራ ሰገዱ፤ እናንተም። ሰው ሊሰግድበት የሚገባው ስፍራ በኢየሩሳሌም ነው ትላላችሁ አለችው። 21፤ ኢየሱስም እንዲህ አላት። አንቺ ሴት፤ እመኚኝ፤ በዚህ ተራራ ወይም በኢየሩሳሌም ለአብ የማትሰግዱበት ጊዜ ይመጣል። 22፤ እናንተስ ለማታውቁት ትሰግዳላችሁ፤ እኛ መዳን ከአይሁድ ነውና ለምናውቀው እንሰግዳለን። 23፤ ነገር ግን በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመገፈስና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል አሁንም ሆኖአል፤ አብ ሊሰግዱለት እንደ እነዚህ ያሉትን ይሻልና፤ 24፤ እግዚአብሔር መገፈስ ነው፤ የሚሰግዱለትም በመገፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል። 25፤ ሴቲቱ። ክርስቶስ የሚባል መሲሕ እንዲመጣ አውቃለሁ፤ እርሱ ሲመጣ ሁሉን ይነግረናል አለችው። 26፤ ኢየሱስ። የምናገርኸ እኔ እርሱ ነኝ አላት። 27፤ በዚያም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ መጡና ከሴት ጋር በመነጋገሩ ተደነቁ፤ ነገር ግን። ምን ትፈልጋለሽ? ወይም። ስለ ምን ትናገራታለህ? ያለ ማንም አልነበረም። 28፤ ሴቲቱም እንስራዋን ትታ ወደ ከተማ ሄደች ለሰዎችም። 29፤ ያደረግሁትን ሁሉ የነገረኝን ሰው ኑና አዩ፤ እንጂ እርሱ ክርስቶስ ይሆንን? አለች። 30፤ ከከተማ ወጥተው ወደ እርሱ ይመጡ ነበር። 31፤ ይህም ሲሆን ሳለ ደቀ መዛሙርቱ። መምህር ሆይ፤ ብላ ብለው ለመኑት። 32፤ እርሱ ግን። እናንተ የማታውቁት የምበላው መብል ለእኔ አለኝ አላችው። 33፤ ሰለዚህ ደቀ መዛሙርቱ። የሚበላው አንዳች ሰው አምጥቶለት ይሆንን? ተባባሉ። 34፤ ኢየሱስም እንዲህ አላችው። የእኔስ መብል የላከኝን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ ነው። 35፤ እናንተ። ገና አራት ወር ቀርቶአል መክርም ይመጣል ትሉ የለምን? እነሆ አላችኋለሁ፤ ዓይናችሁን አገሡ አዝመራውም አሁን እንደ ነጣ እርሻውን ተመልከቱ። 36፤ የሚያጭድ ደመወዝን ይቀበላል፤ የሚዘራና የሚያጭድም አብረው ደስ እንዲላቸው ለዘላለም ሕይወት ፍሬን ይሰበስባል። 37፤ አንዱ ይዘራል አንዱም ያጭዳል የሚለው ቃል በዚህ እውነት ሆኖአልና። 38፤ እኔም እናንተ ያልደከማችሁበትን ታጭዱ ዘንድ ሰደድኋችሁ፤ ሌሎች ደከሙ እናንተም በድካማቸው ገባችሁ። 39፤ ሴቲቱም። ያደረግሁትን ሁሉ ነገረኝ ብላ ስለ መስከረችው ቃል ከዚያች ከተማ የሰማርያ ሰዎች ብዙ አመኑበት። 40፤ የሰማርያ ሰዎችም ወደ እርሱ በመጡ ጊዜ በእነርሱ ዘንድ እንዲኖር ለመኑት፤ በዚያም ሁለት ቀን ያህል ኖረ። 41፤ ስለ ቃሉ ከፊተኞች ይልቅ ብዙ

ሰዎች አመኑ፤ 42፤ ሴቲቱንም። አሁን የምናምን ስለ ቃልሽ አይደለም፤ እኛ ራሳችን ስምተነዋልና፤ እርሱም በእውነት ክርስቶስ የዓለም መድኃኒት እንደ ሆነ እናውቃለን ይሉኦት ነበር። 43፤ ከሁለቱ ቀኖችም በኋላ ከዚያ ወጥቶ ወደ ገሊላ ሄደ። 44፤ ነቢይ በገዛ አገሩ እንዳይከበር ኢየሱስ ራሱ መስክሮአልና። 45፤ ወደ ገሊላም በመጣ ጊዜ፣ የገሊላ ሰዎች ራሳቸው ደግሞ ለበዓል መጥተው ነበርና በበዓል በኢየሩሳሌም ያደረገውን ሁሉ ስላዩ ተቀበሉት። 46፤ ኢየሱስም ውኃውን የወይን ጠጅ ወዳደረገባት ወደ ገሊላ ቃና ዳግመኛ መጣ። በቅፍርናሆምም ልጁ የታመመበት ከገጉሥ ቤት አገድ ሹም ነበረ። 47፤ እርሱም ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ እንደ መጣ ሰምቶ ልጁ ሊሞት ስላለው ወደ እርሱ ሄደ ወርዶም እንዲፈውስለት ለመነው። 48፤ ስለዚህም ኢየሱስ። ምልክትና ድንቅ ነገር ካላያችሁ ከቶ አታምኑም አለው። 49፤ ሹሙም። ጌታ ሆይ፣ ብላቴናዬ ሳይሞት ውረድ አለው። 50፤ ኢየሱስም። ሂድ፤ ልጅህ በሕይወት አለ አለው። ሰውዬውም ኢየሱስ የነገረውን ቃል አምኖ ሄደ። 51፤ እርሱም ሲወርድ ሳለ ባሮቹ ተገናኙትና። ብላቴናህ በሕይወት አለ ብለው ነገሩት። 52፤ እርሱም በጎ የሆነበትን ሰዓት ጠየቃቸው፤ እነርሱም። ትናንት በሰባት ሰዓት ገዳዳ ለቀቀው አሉት። 53፤ አባቱም ኢየሱስ። ልጅህ በሕይወት አለ ባለው በዚያ ሰዓት እንደ ሆነ አወቀ፤ እርሱም ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር አመነ። 54፤ ይህም ደግሞ ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ መጥቶ ያደረገው ሁለተኛ ምልክት ነው።

ምዕራፍ 5

1፤ ከዚህ በኋላ የአይሁድ በዓል ነበረ፤ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ። 2፤ በኢየሩሳሌምም በበጎች በር አጠገብ በዕብራይስጥ ቤተ ሳይዳ የምትባል አንዲት መጠመቂያ ነበረች፤ አምስትም መመላለሻ ነበረባት። 3፤ በእነዚህ ውስጥ የውኃውን መንቀሳቀስ እየጠበቁ በሽተኞችና ዕውሮች አንካሶችም ሰውነታቸውም የሰለለ ብዙ ሕዝብ ይተኙ ነበር። 4፤ አንዳንድ ጊዜ የጌታ መልአክ ወደ መጠመቂያይቱ ወርዶ ውኃውን ያናውጥ ነበርና፤ እንግዲህ ከውኃው መናወጥ በኋላ በመጀመሪያ የገባ ከጫናቸው ካለበት ደዌ ጤናማ ይሆን ነበር። 5፤ በዚያም ከሠላሳ ስምንት ዓመት ጀምሮ የታመመ አገድ ሰው ነበረ፤ 6፤ ኢየሱስ ይህን ሰው ተኝቶ ባየ ጊዜ፣ እስከ አሁን ብዙ ዘመን እንዲሁ እንደ ነበረ አውቆ። ልትድን ትወዳለህ? አለው። 7፤ ድውዩም። ጌታ ሆይ፣ ውኃው በተናወጠ ጊዜ በመጠመቂያይቱ ውስጥ የጫያናረኝ ሰው የለኝም ነገር ግን እኔ ሰመጣ ሳለሁ ሌላው ቀድሞኝ ይወርዳል ብሎ መለሰለት። 8፤ ኢየሱስ። ተነሣና አልጋህን ተሸክመህ ሂድ አለው። 9፤ ወዲያውም ሰውዬው ዳነ አልጋውንም ተሸክሞ ሄደ። 10፤ ያም ቀን ሰንበት ነበረ። ስለዚህ አይሁድ የተፈወሰውን ሰው። ሰንበት ነው አልጋህንም ልትሸክም አልተፈቀደህም አሉት። 11፤ እርሱ ግን። ያዳኝ ያ ሰው። አልጋህን ተሸክመህ ሂድ አለኝ ብሎ መለሰላቸው። 12፤ እነርሱም። አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ያለህ ሰው ማን ነው? ብለው ጠየቁት። 13፤ ዳሩ ግን በዚያ ስፍራ ሕዝብ ስለ ነበሩ ኢየሱስ ፈቀቅ ብሎ ነበርና የተፈወሰው ሰው ማን እንደ ሆነ አላወቀም። 14፤ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በመቅደስ አገኘውና። እነሆ፣ ድነሃል፤ ከዚህ የጫብስ እንዳይደርስብህ ወደ ፊት ኃጢአት አትሥራ አለው። 15፤ ሰውዬው ሄዶ ያዳኝው ኢየሱስ እንደ ሆነ ለአይሁድ ነገረ። 16፤ ስለዚህም በሰንበት ይህን ሰላደረገ አይሁድ ኢየሱስን ያሳድዱት ነበር ሊገድሉትም ይፈልጉ ነበር። 17፤ ኢየሱስ ግን። አባቴ እስከ ዛሬ ይሠራል እኔም ደግሞ እሠራለሁ ብሎ መለሰላቸው። 18፤ እንግዲህ ሰንበትን ስለ ሻረ ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ደግሞ

ራሱን ከእግዚአብሔር ጋር አስተካክሎ። እግዚአብሔር አባቱ ነው ሰላለ፤ ሰለዚህ አይሁድ ሊገድሉት አብዝተው ይፈልጉት ነበር። 19፤ ሰለዚህ ኢየሱስ መለሰ እንዲህም አላቸው። እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ አብ ሲያደርግ ያየውን ነው እንጂ ወልድ ከራሱ ሊያደርግ ምንም አይችልም፤ ያ የሚያደርገውን ሁሉ ወልድ ደግሞ ይህን እንዲሁ ያደርጋል። 20፤ አብ ወልድን ይወዳልና፤ የሚያደርገውንም ሁሉ ያሳየዋል፤ እናንተም ትደነቁ ዘንድ ከዚህ የሚበልጥ ሥራ ያሳየዋል። 21፤ አብ ሙታንን እንደሚያነሣ ሕይወትም እንደሚሰጣቸው፤ እንዲሁ ወልድ ደግሞ ለሚወዳቸው ሕይወትን ይሰጣቸዋል። 22-23፤ ሰዎች ሁሉ አብን እንደሚያከብሩት ወልድን ያከብሩት ዘንድ፤ ፍርድን ሁሉ ለወልድ ሰጠው እንጂ አብ በአንድ ሰው ሰንኳ አይፈርድም። ወልድን የማያከብር የላከውን አብን አያከብርም። 24፤ እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ ቃሌን የሚሰጣ የላከኝንም የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ ከሞትም ወደ ሕይወት ተሻገረ እንጂ ወደ ፍርድ አይመጣም። 25፤ እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ ሙታን የእግዚአብሔርን ልጅ ድምፅ የሚሰጡበት ሰዓት ይመጣል እርሱም አሁን ነው፤ የሚሰጡትም በሕይወት ይኖራሉ። 26፤ አብ በራሱ ሕይወት እንዳለው እንዲሁ ደግሞ ለወልድ በራሱ ሕይወት እንዲኖረው ሰጥቶታልና። 27፤ የሰው ልጅም ስለ ሆነ ይፈርድ ዘንድ ሥልጣን ሰጠው። 28-29፤ በመቃብር ያሉቱ ሁሉ ድምፁን የሚሰጡበት ሰዓት ይመጣል፤ መልካምም ያደረጉ ለሕይወት ትንሣኤ ክፉም ያደረጉ ለፍርድ ትንሣኤ ይወጣሉና በዚህ አታድገቁ። 30፤ እኔ ከራሴ አንዳች ላደርግ አይቻለኝም፤ እንደ ሰማሁ አፈርዳለሁ ፍርዴም ቅን ነው፤ የላከኝን ፈቃድ እንጂ ፈቃዴን አልሻምና። 31፤ እኔ ስለ እኔ ስለ ራሴ ብመሰክር ምስክራ እውነት አይደለም፤ 32፤ ስለ እኔ የሚመሰክር ሌላ ነው፤ እርሱም ስለ እኔ የሚመሰክረው ምስክር እውነት እንደ ሆነ አውቃለሁ። 33፤ እናንተ ወደ ዮሐንስ ልካችኋል እርሱም ለእውነት መሰክሮአል። 34፤ እኔ ግን ከሰው ምስክር አልቀበልም፤ እናንተ እንድትድኑ ይህን እላለሁ እንጂ። 35፤ እርሱ የሚነድና የሚያበራ ሙብራት ነበረ፤ እናንተም ጥቂት ዘመን በብርሃኑ ደስ ሊላችሁ ወደዳችሁ። 36፤ እኔ ግን ከዮሐንስ ምስክር የሚበልጥ ምስክር አለኝ፤ አብ ልፈጽመው የሰጠኝ ሥራ፤ ይህ የማደርገው ሥራ፤ አብ እንደ ላከኝ ስለ እኔ ይመሰክራልና። 37፤ የላከኝ አብም እርሱ ስለ እኔ መሰክሮአል። ድምፁን ከቶ አልሰማችሁም፤ መልኩንም አላያችሁም፤ 38፤ እርሱም የላከውን እናንተ አታምኑምና በእናንተ ዘንድ የሚኖር ቃሉ የላችሁም። 39፤ እናንተ በመጻሕፍት የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ይመሰላችኋልና እነርሱን ትመረምራላችሁ፤ እነርሱም ስለ እኔ የሚመሰክሩ ናቸው፤ 40፤ ነገር ግን ሕይወት እንዲሆንላችሁ ወደ እኔ ልትመጡ አትወዱም። 41-42፤ ከሰው ክብርን አልቀበልም፤ ዳሩ ግን የእግዚአብሔር ፍቅር በራሳችሁ እንደ ሌላችሁ አውቃችኋለሁ። 43፤ እኔ በአባቴ ስም መጥቻለሁ አልተቀበላችሁኝምም፤ ሌላው በራሱ ስም ቢመጣ እርሱን ትቀበሉታላችሁ። 44፤ እናንተ እርስ በርሳችሁ ክብር የምትቀባበሉ ከአንዱም ከእግዚአብሔር ያለውን ክብር የማትፈልጉ፤ እንዴት ልታምኑ ትችላላችሁ? 45፤ እኔ በአብ ዘንድ የምከላችሁ አይምስላችሁ፤ የሚከላችሁ አለ፤ እርሱም ተስፋ የምታደርጉት ሙሴ ነው። 46፤ ሙሴንስ ብታምኑት እኔን ባመናችሁ ነበር፤ እርሱ ስለ እኔ ጽፎአልና። 47፤ መጻሕፍትን ካላመናችሁ ግን ቃሌን እንዴት ታምናላችሁ?

ምዕራፍ 6

1፤ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደ ገሊላ ባሕር ማዶ ተሻገረ፤ እርሱም የጥብርያዶስ ባሕር ነው። 2፤ በበሽተኞችም ያደረገውን ምልክቶች ሰላዩ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት። 3፤ ኢየሱስም ወደ ተራራ ወጣና በዚያ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ። 4፤ የአይሁድ በዓልም ፋሲካ ቀርቦ ነበር። 5፤ ኢየሱስም ዓይኖቹን አገሥቶ ብዙ ሕዝብ ወደ እርሱ ሲመጣ አየና ፊልጶስን። እነዚህ እንዲበሉ እንጀራ ከወደት እንገዛለን? አለው። 6፤ ራሱ ሊያደርግ ያለውን ያውቅ ነበርና ሊፈትነው ይህን ተናገረ። 7፤ ፊልጶስ። እያንዳንዳቸው ትንሽ ትንሽ እንኳ እንዲቀበሉ የሁለት መቶ ዲናር እንጀራ አይበቃቸውም ብሎ መለሰለት። 8፤ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ የሰምጋን ጴጥሮስ ወገድም እንድርያስ። 9፤ አምስት የገብስ እንጀራና ሁለት ዓሣ የያዘ ብላቴና በዚህ አለ፤ ነገር ግን እነዚህን ለሚያህሉ ሰዎች ይህ ምን ይሆናል? አለው። 10፤ ኢየሱስም። ሰዎቹን እንዲቀመጡ አድርጉ አለ። በዚያም ሰፍራ ብዙ ሣር ነበረበት። ወገዶችም ተቀመጡ ቍጥራቸውም አምስት ሺህ የሚያህል ነበር። 11፤ ኢየሱስም እንጀራውን ያዘ፤ አመስግኖም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም ለተቀመጡት ሰዎች ሰጡአቸው እንዲሁም ከዓሣው በፈለጉት መጠን። 12፤ ከጠገቡም በኋላ ደቀ መዛሙርቱን። አንድ ሰንኳ እንዳይጠፋ የተረፈውን ቍርስራሽ አከማቹ አላቸው። 13፤ ሰለዚህ አከማቹ፤ ከበሉትም ከአምስቱ የገብስ እንጀራ የተረፈውን ቍርስራሽ አሥራ ሁለት መሶብ ሞሉ። 14፤ ከዚህ የተነሣ ሰዎቹ ኢየሱስ ያደረገውን ምልክት ባዩ ጊዜ። ይህ በእውነት ወደ ዓለም የሚመጣው ነቢይ ነው አሉ። 15፤ በዚህም ምክንያት ኢየሱስ ያነግሡት ዘንድ ሊመጡና ሊነጥቁት እንዳላቸው አውቆ ደግሞ ወደ ተራራ ብቻውን ፈቀቅ አለ። 16፤ በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ባሕር ወረዱ፤ 17፤ በታንኳም ገብተው በባሕር ማዶ ወደ ቅፍርናሆም ይመጡ ነበር። አሁንም ጨልሞ ነበር፤ ኢየሱስም ገና ወደ እነርሱ አልመጣም ነበር፤ 18፤ ብርቱ ነፋስም ስለ ነፈሰ ባሕሩ ተናወጠ። 19፤ ሆኖ አምስት ወይም ሠላሳ ምዕራፍ ከቀዘፉ በኋላም፤ ኢየሱስ በባሕር ላይ እየሄደ ወደ ታንኳይቱ ሲቀርብ አይተው ፈሩ። 20፤ እርሱ ግን። እኔ ነኝ፤ አትፍሩ አላቸው። 21፤ ሰለዚህ በታንኳይቱ ሊቀበሉት ወደዱ፤ ወዲያውም ታንኳይቱ ወደሚሄዱበት ምድር ደረሰች። 22፤ በነገው በባሕር ማዶ ቆመው የነበሩ ሕዝቡ ከአንዲት ጀልባ በቀር በዚያ ሌላ ጀልባ እንዳልነበረች፤ ደቀ መዛሙርቱም ለብቻቸው እንደ ሄዱ እንጂ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ታንኳይቱ እንዳልገባ አዩ፤ 23፤ ዳሩ ግን ሌሎች ጀልባዎች ጌታ የባረከውን እንጀራ ወደ በሉበት ሰፍራ አጠገብ ከጥብርያዶስ መጡ። 24፤ ሕዝቡም ኢየሱስ ወይም ደቀ መዛሙርቱ በዚያ እንዳልነበሩ ባዩ ጊዜ፤ ራሳቸው በጀልባዎቹ ገብተው ኢየሱስን እየፈለጉ ወደ ቅፍርናሆም መጡ። 25፤ በባሕር ማዶም ሲያገኙት። መምህር ሆይ፤ ወደዚህ መቼ መጣህ? አሉት። 26፤ ኢየሱስም መልሶ። እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ የምትፈልጉኝ እንጀራን ስለ በላችሁና ስለ ጠገባችሁ ነው እንጂ ምልክቶችን ሰላዎችሁ አይደለም። 27፤ ለሚጠፋ መብል አትሥሩ፤ ነገር ግን ለዘላለም ሕይወት ለሚኖር መብል የሰው ልጅ ለሚሰጣችሁ ሥሩ፤ እርሱን እግዚአብሔር አብ አትሞታልና። 28፤ እንግዲህ። የእግዚአብሔርን ሥራ እንድንሠራ ምን እናድርግ? አሉት። 29፤ ኢየሱስ መልሶ። ይህ የእግዚአብሔር ሥራ እርሱ በላከው እንድታምኑ ነው አላቸው። 30፤ እንግዲህ። እንኪያ አይተን እንድናምንህ አንተ ምን ምልክት ታደርጋለህ? ምንስ ትሠራለህ? 31፤ ይበሉ ዘንድ ከሰማይ እንጀራ ሰጣቸው ተብሎ እንደ ተጻፈ አባቶቻችን በምድረ በዳ መና በሉ አሉት። 32፤ ኢየሱስም።

እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ እውነተኛ እንጂ ከሰማይ የሚሰጣችሁ አባቱ ነው እንጂ ከሰማይ እንጂ የሰጣችሁ ሙሴ አይደለም፤ 33፤ የእግዚአብሔር እንጂ ከሰማይ የሚወርድ ለዓለምም ሕይወትን የሚሰጥ ነውና አላቸው። 34፤ ስለዚህ። ጌታ ሆይ፤ ይህን እንጂ ዘወትር ስጠን አሉት። 35፤ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። የሕይወት እንጂ እኔ ነኝ፤ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም በእኔ የሚያምንም ሁልጊዜ ከቶ አይጠግም። 36፤ ነገር ግን አይታችሁኝ እንዳለመናችሁ አልኳችሁ። 37፤ ኡብ የሚሰጠኝ ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል፤ ወደ እኔም የሚመጣውን ከቶ ወደ ውጭ አላወጣውም፤ 38፤ ፈቃደን ለማድረግ አይደለም እንጂ የላከኝን ፈቃድ ለማድረግ ከሰማይ ወርጎለሁና። 39፤ ከሰጠኝም ሁሉ አንድን ስንጋ እንዳላጠፋ በመጨረሻው ቀን እንዳስነሣው እንጂ የላከኝ የኡብ ፈቃድ ይህ ነው። 40፤ ልጅንም አይቶ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወትን እንዲያገኝ የአባቱ ፈቃድ ይህ ነው፤ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ። 41፤ እንግዲህ አይሁድ። ከሰማይ የወረደ እንጂ እኔ ነኝ ስላለ ስለ እርሱ አንጐራጐሩና። 42፤ አባቱንና እናቱን የምናውቃቸው ይህ የዮሴፍ ልጅ ኢየሱስ አይደለም? እንግዲህ። ከሰማይ ወርጎለሁ እንዴት ይላል? አሉ። 43፤ ኢየሱስ መለሰ አላቸውም። እርስ በርሳችሁ አታንጐራጐሩ። 44፤ የላከኝ ኡብ ከሰጠው በቀር ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም፤ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ። 45፤ ሁሉም ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ ተብሎ በነቢያት ተጽፎአል፤ እንግዲህ ከኡብ የሰማ የተማረም ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል። 46፤ ኡብን ያየ ማንም የለም፤ ከእግዚአብሔር ከሆነ በቀር፤ እርሱ ኡብን አይቶአል። 47፤ እውነት እውነት እላችኋለሁ በእኔ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው። 48፤ የሕይወት እንጂ እኔ ነኝ። 49፤ አባቶቻችሁ በምድረ በዳ መና በሉ ሞቱም፤ 50፤ ሰው ከእርሱ በልቶ እንዳይሞት ከሰማይ አሁን የወረደ እንጂ ይህ ነው። 51፤ ከሰማይ የወረደ ሕያው እንጂ እኔ ነኝ፤ ሰው ከዚህ እንጂ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል፤ እኔም ስለ ዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጂ ሥጋዬ ነው። 52፤ እንግዲህ አይሁድ። ይህ ሰው ሥጋውን ልንበላ ይሰጠን ዘንድ እንዴት ይችላል? ብለው እርስ በርሳቸው ተከራከሩ። 53፤ ስለዚህ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው። እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ የሰውን ልጅ ሥጋ ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም። 54፤ ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው፤ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ። 55፤ ሥጋዬ እውነተኛ ሙብል ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነውና። 56፤ ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ በእኔ ይኖራል እኔም በእርሱ እኖራለሁ። 57፤ ሕያው ኡብ እንደ ላከኝ እኔም ከኡብ የተነሣ ሕያው እንደምሆን፤ እንዲሁ የሚበላኝ ደግሞ ከእኔ የተነሣ ሕያው ይሆናል። 58፤ ከሰማይ የወረደ እንጂ ይህ ነው፤ አባቶቻችሁ መና በልተው እንደ ሞቱ አይደለም፤ ይህን እንጂ የሚበላ ለዘላለም ይኖራል 59፤ በቅፍርናሆም ሲያስተምር ይህን በምኵራብ አለ። 60፤ ከደቀ መዛሙርቱም ብዙዎች በሰው ጊዜ። ይህ የሚያስጨንቅ ንግግር ነው፤ ማን ሊሰማው ይችላል? አሉ። 61፤ ኢየሱስ ግን ደቀ መዛሙርቱ ስለዚህ እንዳንጐራጐሩ በልቡ አውቆ አላቸው። ይህ ያስናክላችኋል? 62፤ እንግዲህ የሰው ልጅ አስቀድሞ ወደ ነበረበት ሲወጣ ብታዩ እንዴት ይሆናል? 63፤ ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው፤ ሥጋ ምንም አይጠቅምም፤ እኔ የነገርኋችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው። 64፤ ነገር ግን ከእናንተ የማያምኑ አሉ። ኢየሱስ የማያምኑት እነማን እንደ ሆኑ አሳልፎ የሚሰጠውም ማን እንደ ሆነ ከመጀመሪያ ያውቅ ነበርና። 65፤ ደግሞ። ስለዚህ አልኳችሁ፤ ከኡብ የተሰጠው ካልሆነ ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም አለ። 66፤ ከዚህም የተነሣ ከደቀ መዛሙርቱ ብዙዎች ወደ ኋላ

ተመለሱ፤ ወደ ፊትም ከእርሱ ጋር አልሄዱም። 67፤ ኢየሱስም ለአሥራ ሁለቱ። እናገተ ደግሞ ልትሄዱ ትወዳላችሁ? አለ። 68፤ ስምዖን ጴጥሮስ። ጌታ ሆይ፣ ወደ ማን እንሄዳለን? አገተ የዘላለም ሕይወት ቃል አለህ፤ 69፤ እኛስ አገተ ክርስቶስ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆንህ አምነናል አውቀናልም ብሎ መለሰለት። 70፤ ኢየሱስም። እኔ እናገተን አሥራ ሁለታችሁን የመረጥኋችሁ አይደለም? ከእናገተም አንዱ ዲያብሎስ ነው ብሎ መለሰላቸው። 71፤ ስለ ስምዖንም ልጅ ስለ አስቆሮቱ ይሁዳ ተናገረ፤ ከአሥራ ሁለቱ አንዱ የሆነ እርሱ አሳልፎ ይሰጠው ዘንድ አለውና።

ምዕራፍ 7

1፤ ከዚህም በኋላ ኢየሱስ አይሁድ ሊገድሉት ይፈልጉ ስለ ነበር በይሁዳ ሊመላለስ አይወድም ነበርና በገሊላ ይመላለስ ነበር። 2፤ የአይሁድም የዳስ በዓል ቀርቦ ነበር። 3፤ እንግዲህ ወንድሞቹ። ደቀ መዛሙርትህ ደግሞ የምታደርገውን ሥራ እንዲያዩ ከዚህ ተነሣና ወደ ይሁዳ ሂድ፤ 4፤ ራሱ ሊገለጥ እየፈለገ በሰውር የሚሠራ የለምና። እነዚህን ብታደርግ ራስህን ለዓለም ግለጥ አሉት። 5፤ ወንድሞቹ ስንኳ አላመኑበትም ነበርና። 6፤ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ጊዜዬ ገና አልደረሰም፤ ጊዜያችሁ ግን ዘወትር የተመቸ ነው። 7፤ ዓለም እናገተን ሊጠላ አይቻለውም፤ እኔ ግን ሥራው ክፉ መሆኑን እመስክርበታለሁና እኔን ይጠላኛል። 8፤ እናገተ ወደዚህ በዓል ውጤት እኔስ ጊዜዬ ገና ስላልተፈጸመ ወደዚህ በዓል ገና አልወጣም። 9፤ ይህንም አላቸውና በገሊላ ቀረ። 10፤ ወንድሞቹ ግን ወደ በዓሉ ከወጡ በኋላ በዚያን ጊዜ እርሱ ደግሞ በግልጥ ሳይሆን ተሰውሮ ወጣ። 11፤ አይሁድም። እርሱ ወዴት ነው? እያሉ በበዓሉ ይፈልጉት ነበር። 12፤ በሕዝብም መካከል ስለ እርሱ ብዙ ማንጐራጐር ነበረ፤ አንዳንዶቹም። ደግ ሰው ነው፤ ሌሎች ግን። አይደለም፤ ሕዝቡን ግን ያስታል ይሉ ነበር። 13፤ ዳሩ ግን አይሁድን ስለ ፈሩ ማንም ስለ እርሱ በግልጥ አይናገርም ነበር። 14፤ አሁንም በበዓሉ እኩሌታ ኢየሱስ ወደ መቅደስ ወጥቶ ያስተምር ነበር። 15፤ አይሁድም። ይህ ሰው ሳይማር መጻሕፍትን እንዴት ያውቃል? ብለው ይደነቁ ነበር። 16፤ ስለዚህ ኢየሱስ መለሰ እንዲህም አላቸው። ትምህርቱስ ከላከኝ ነው እንጂ ከእኔ አይደለም፤ 17፤ ፈቃዱን ሊያደርግ የሚወድ ቢኖር፣ እርሱ ይህ ትምህርት ከእግዚአብሔር ቢሆን ወይም እኔ ከራሴ የምናገር ብሆን ያውቃል። 18፤ ከራሱ የሚናገር የራሱን ክብር ይፈልጋል፤ የላከውን ክብር የሚፈልግ ግን እርሱ እውነተኛ ነው በእርሱም ዓመፅ የለበትም። 19፤ ሙሴ ሕግን አልሰጣችሁም? ከእናገተ ግን ሕግን የሚያደርግ አንድ ስንኳ የለም። ልትገድሉኝ ስለ ምን ትፈልጋላችሁ? 20፤ ሕዝቡ መለሱና። ጋኔን አለብህ፤ ማን ሊገድልህ ይፈልጋል? አሉት። 21፤ ኢየሱስ መለሰ አላቸውም። አንድ ሥራ አደረግሁ ሁላችሁም ታደገታላችሁ። 22፤ ስለዚህ ሙሴ መገረዝን ሰጣችሁ፤ ከአባቶችም ነው እንጂ ከሙሴ አይደለም፤ በሰንበትም ሰውን ትገርዛላችሁ። 23፤ የሙሴ ሕግ እንዳይሻር ሰው በሰንበት መገረዝን የሚቀበል ከሆነስ ሰውን ሁለገተናውን በሰንበት ጤናማ ስላደረግሁ ትቁጡኛላችሁ? 24፤ ቅን ፍርድ ፍረዱ እንጂ በመልክ አትፍረዱ። 25፤ እንግዲህ ከኢየሩሳሌም ሰዎች አንዳንዶቹ እንዲህ አሉ። ሊገድሉት የሚፈልጉት ይህ አይደለም? 26፤ እነሆም፣ በግልጥ ይናገራል አንዳችም አይሉትም። አለቆቹ ይህ ሰው በእውነት ክርስቶስ እንደ ሆነ በእውነት አወቁን? 27፤ ነገር ግን ይህን ከወደት እንደ ሆነ አውቀናል፤ ክርስቶስ ሲመጣ ግን ከወደት እንደ ሆነ ማንም አያውቅም። 28፤ እንግዲህ

ኢየሱስ በመቅደስ ሲያስተምር። እኔንም ታውቁኛላችሁ ከወደትም አንድ ሆነሁ ታውቃላችሁ፤ እኔም በራሴ አልመጣሁም ነገር ግን እናንተ የማታውቁት የላከኝ እውነተኛ ነው፤ 29፤ እኔ ግን ከእርሱ ዘንድ ነኝ እርሱም ልኮኛልና አውቀዋለሁ ብሎ ጩኸ። 30፤ ስለዚህ ሊይዙት ይፈልጉ ነበር፤ ነገር ግን ጊዜው ገና ስላልደረሰ ማንም እጁን አልጫነበትም። 31፤ ከሕዝቡ ግን ብዙዎች አመኑበትና። ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ይህ ካደረጋቸው ምልክቶች ይልቅ ያደርጋል? አሉ። 32፤ ፈሪሳውያንም ሕዝቡ ስለ እርሱ እንደዚህ ሲያገጉራጉሩ ሰሙ፤ የካህናት አለቆችም ፈሪሳውያንም ሊይዙት ሎሌዎችን ላኩ። 33፤ ኢየሱስም። ገና ጥቂት ጊዜ ከእናንተ ጋር እቆያለሁ ወደ ላከኝም እሄዳለሁ። 34፤ ትፈልጉኛላችሁ አታገኙኝምም፤ እኔም ወዳለሁበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም አለ። 35፤ እንግዲህ አይሁድ። እኛ እንዳናገኘው ይህ ወደት ይሄድ ዘንድ አለው? በግሪክ ሰዎች መካከል ተበትነው ወደሚኖሩት ሊሄድና የግሪክን ሰዎች ሊያስተምር አለው? 36፤ እርሱ። ትፈልጉኛላችሁ አታገኙኝምም እኔም ወዳለሁበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም የሚለው ይህ ቃል ምንድር ነው? ብለው እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ። 37፤ ከበዓሉም በታላቁ በኋለኛው ቀን ኢየሱስ ቆሞ። ማንም የተጠጣ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ። 38፤ በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ፣ የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል ብሎ ጩኸ። 39፤ ይህን ግን በእርሱ የሚያምኑ ሊቀበሉት ስላላቸው ስለ መገፈስ ተናገረ፤ ኢየሱስ ገና ስላልከበረ መገፈስ ገና አልወረደም ነበርና። 40፤ ስለዚህ ከሕዝቡ አያሌ ሰዎች ይህን ቃል ሲሰሙ። ይህ በእውነት ነቢዩ ነው አሉ፤ 41፤ ሌሎች። ይህ ክርስቶስ ነው አሉ፤ ሌሎች ግን። ክርስቶስ በእውነት ከገሊላ ይመጣል? 42፤ ክርስቶስ ከዳዊት ዘር ዳዊትም ከነበረሳት መገደር ከቤተ ልሔም እንዲመጣ መጽሐፍ አላለም? አሉ። 43፤ እንግዲህ ከእርሱ የተነሣ በሕዝቡ መካከል መለያየት ሆነ፤ 44፤ ከእነርሱም አንዳንዶቹ ሊይዙት ወደዱ ነገር ግን እጁን ማንም አልጫነበትም። 45፤ ሎሌዎቹም ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ፈሪሳውያን መጡ፤ እነዚያም። ያላመጣችሁት ስለ ምን ነው? አሉአቸው። 46፤ ሎሌዎቹ። እንደዚህ ሰው ማንም እንዲሁ ከቶ አልተናገረም ብለው መለሱ። 47፤ እንግዲህ ፈሪሳውያን። እናንተ ደግሞ ሳታችሁ? 48፤ ከአለቆች ወይስ ከፈሪሳውያን በእርሱ ያመነ አለን? 49፤ ነገር ግን ሕግን የማያውቀው ይህ ሕዝብ ርጉም ነው ብለው መለሱላቸው። 50፤ ከእነርሱ አንዱ በሌሊት ቀድሞ ወደ እርሱ መጥቶ የነበረ ኒቆዲሞስ። 51፤ ሕጎችን አስቀድሞ ከእርሱ ሳይሰማ ምንስ እንዳደረገ ሳያውቅ በሰው ይፈርዳል? አላቸው። 52፤ እነርሱም መለሱና። አንተም ደግሞ ከገሊላ ነህን? ነቢይ ከገሊላ እንዳይነሣ መርምርና እይ አሉት። 53፤ እያንዳንዱም ወደ ቤቱ ሄደ።

ምዕራፍ 8

1፤ ኢየሱስ ግን ወደ ደብረ ዘይት ሄደ። 2፤ ማለዳም ደግሞ ወደ መቅደስ ደረሰ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ መጡ። ተቀምጦም ያስተምራቸው ነበር። 3፤ ጻፎችና ፈሪሳውያንም በምንዘር የተያዘችን ሴት ወደ እርሱ አመጡ በመካከልም እርሱን አቁመው። 4፤ መምህር ሆይ፣ ይህች ሴት ስታመነዘር ተገኝታ ተያዘች። 5፤ ሙሴም እንደነዚህ ያሉት እንዲወገሩ በሕግ አዘዘን፤ አንተስ ስለ እርሰዋ ምን ትላለህ? አሉት። 6፤ የሚከሱበትንም እንዲያገኙ ሊፈትኑት ይህን አሉ። ኢየሱስ ግን ጉንበስ ብሎ በጣቱ በምድር ላይ ጻፈ፤ 7፤ መላልሰው በጠየቁት ጊዜ ግን ቀና ብሎ። ከእናንተ ኃጢአት

የሌለበት አስቀድሞ በድንጋይ ይውገራት አላቸው። 8፤ ደግሞም ጎንበስ ብሎ በጣቱ
 በምድር ላይ ጻፈ። 9፤ እነርሱም ይህን ሲሰሙ ሕሊናቸው ወቀላቸውና ከሸማግሌዎች
 ጀምረው እስከ ኋለኞች አገድ አገድ እያሉ ወጡ፤ ኢየሱስም ብቻውን ቀረ ሴቲቱም
 በመካከል ቆማ ነበረች። 10፤ ኢየሱስም ቀና ብሎ ከሴቲቱ በቀር ማንንም ባላየ ጊዜ።
 አገቺ ሴት፣ እነዚያ ከላሾችሽ ወደት አሉ? የፈረደብሽ የለምን? አላት። 11፤ እርሷም።
 ጌታ ሆይ፣ አገድ ሰገኳ አለች። ኢየሱስም። እኔም አልፈርድብሽም፤ ሂጂ ከአሁንም
 ጀምሮ ደግመሽ ኃጢአት አትሥሪ አላት። 12፤ ደግሞም ኢየሱስ። እኔ የዓለም ብርሃን
 ነኝ፤ የሚከተለኝ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ በጨለማ አይመላለስም ብሎ
 ተናገራቸው። 13፤ ፈረሳውያንም። አገተ ስለ ራስህ ትመሰክራለህ፤ ምስክርነትህ እውነት
 አይደለም አሉት። 14፤ ኢየሱስ መለሰ አላቸውም። እኔ ስለ ራሴ ምንም እገኳ
 ብመሰክር ከወደት እገደመጣሁ ወደትም እገድሄድ አውቃለሁና ምስክርነቱ እውነት ነው፤
 እናገተ ግን ከወደት እገደ መጣሁ ወደትም እገድሄድ አታውቁም። 15፤ እናገተ ሥጋዊ
 ፍርድን ትፈርዳላችሁ፤ እኔ በአገድ ሰው ሰገኳ አልፈርድም። 16፤ የላከኝ ኡብ ከእኔ
 ጋር ነው እንጂ ብቻዬን አይደለሁምና እኔ ብፈርድ ፍርድ እውነት ነው። 17፤ የሁለት
 ሰዎችም ምስክርነት እውነት እገደ ሆነ በሕጋችሁ ተጽፎአል። 18፤ ስለ ራሴ የምመሰክር
 እኔ ነኝ፣ የላከኝም ኡብ ስለ እኔ ይመሰክራል። 19፤ እገግዲህ። አባትህ ወደት ነው?
 አሉት። ኢየሱስ መልሶ። እኔንም ወይም አባቴንም አታውቁም፤ እኔን ብታውቁኝ አባቴን
 ደግሞ ባወቃችሁ ነበር አላቸው። 20፤ ኢየሱስ በመቅደስ ሲያስተምር በግምጃ ቤት
 አጠገብ ይህን ነገር ተናገረ፤ ጊዜው ገና አልደረሰምና ማንም አልያዘውም። 21፤
 ኢየሱስም ደግሞ። እኔ እሄዳለሁ ትፈልጉኛላችሁም በኃጢአታችሁም ትሞታላችሁ እኔ
 ወደምሄድበት እናገተ ልትመጡ አትችሉም አላቸው። 22፤ አይሁድም። እኔ ወደ
 ምሄድበት እናገተ ልትመጡ አትችሉም ማለቱ ራሱን ይገድላልን? እንጂ አሉ። 23፤
 እናገተ ከታች ናችሁ፣ እኔ ከላይ ነኝ፤ እናገተ ከዚህ ዓለም ናችሁ፣ እኔ ከዚህ ዓለም
 አይደለሁም። 24፤ እገግዲህ። በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁ አልኋችሁ፤ እኔ እገደሆንሁ
 ባታምኑ በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁና አላቸው። 25፤ እገግዲህ። አገተ ማን ነህ? አሉት።
 ኢየሱስም። ከመጀመሪያ ለእናገተ የተናገርሁት ነኝ። 26፤ ስለ እናገተ የምናገረው
 የምፈርደውም ብዙ ነገር አለኝ፤ ዳሩ ግን የላከኝ እውነተኛ ነው እኔም ከእርሱ
 የሰማሁትን ይህን ለዓለም እናገራለሁ አላቸው። 27፤ ስለ ኡብ እገደ ነገራቸው
 አላስተዋሉም። 28፤ ስለዚህም ኢየሱስ። የሰውን ልጅ ከፍ ከፍ ባደረጋችሁት ጊዜ እኔ
 እሆን ዘገድ አባቴም እገዳስተማረኝ እነዚህን እናገር ዘገድ እንጂ ከራሴ አገዳች
 እገዳላደርግ በዚያን ጊዜ ታውቃላችሁ። 29፤ የላከኝም ከእኔ ጋር ነው፤ እኔ ደስ
 የሚያሰኘውን ዘወትር አደርጋለሁና ኡብ ብቻዬን አይተወኝም አላቸው። 30፤ ይህን
 ሲናገር ብዙዎች በእርሱ አመኑ። 31፤ ኢየሱስም ያመኑትን አይሁድ። እናገተ በቃሌ
 ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ፤ 32፤ እውነትንም ታውቃላችሁ እውነትም
 አርነት ያወጣችኋል አላቸው። 33፤ እነርሱም መልሰው። የአብርሃም ዘር ነን ለአገድም
 ሰገኳ ከቶ ባሪያዎች አልሆንም፤ አገተ። አርነት ትወጣላችሁ እገደት ትላለህ? አሉት።
 34፤ ኢየሱስ መለሰ። እገዲህ ሲል። እውነት እውነት አላችኋለሁ፣ ኃጢአት የሚያደርግ
 ሁሉ የኃጢአት ባርያ ነው። 35፤ ባርያም ለዘላለም በቤት አይኖርም፤ ልጁ ለዘላለም
 ይኖራል። 36፤ እገግዲህ ልጁ አርነት ቢያወጣችሁ በእውነት አርነት ትወጣላችሁ። 37፤
 የአብርሃም ዘር መሆናችሁን አውቃለሁ ነገር ግን ቃሌ በእናገተ አይኖርምና ልትገድሉኝ
 ትፈልጋላችሁ። 38፤ እኔ በአባቴ ዘገድ ያየሁትን እናገራለሁ፤ እናገተም ደግሞ

በአባታችሁ ዘንድ ያደረጋችሁትን ታደርጋላችሁ። 39፤ መልሰውም። አባታችንን አብርሃም ነው አሉት። ኢየሱስም። የአብሃም ልጆች ብትሆኑ የአብርሃምን ሥራ ባደረጋችሁ ነበር። 40፤ ነገር ግን አሁን ከእግዚአብሔር የሰማሁትን እውነት የነገርኋችሁን ሰው ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ፤ አብርሃም እንዲህ አላደረገም። 41፤ እናንተ የአባታችሁን ሥራ ታደርጋላችሁ አላቸው። እኛስ ከዘመኑ አልተወለድንም አንድ አባት አለን እርሱም እግዚአብሔር ነው አሉት። 42፤ ኢየሱስም አላቸው። እግዚአብሔርን አባታችሁ ከሆነ በወደዳችሁኝ ነበር፤ እኔ ከእግዚአብሔር ወጥቼ መጥቻለሁና፤ እርሱ ላከኝ እንጂ ከራሴ አልመጣሁምና። 43፤ ንግግራን የማታሰተውሉ ስለ ምንድር ነው? ቃሌን ልትሰሙ ስለማትችሉ ነው። 44፤ እናንተ ከአባታችሁ ከዲያብሎስ ናችሁ የአባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ ትወዳላችሁ። እርሱ ከመጀመሪያ ነፍስ ገዳይ ነበረ፤ እውነትም በእርሱ ስለ ሌለ በእውነት አልቆመም። ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል፤ ሐሰተኛ የሐሰትም አባት ነውና። 45፤ እኔ ግን እውነትን የምናገር ስለ ሆንሁ አታምኑኝም። 46፤ ከእናንተ ስለ ኃጢአት የሚወቅሰኝ ማን ነው? እውነት የምናገር ከሆንሁ እናንተ ስለ ምን አታምኑኝም? 47፤ ከእግዚአብሔር የሆነ የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማል፤ እናንተ ከእግዚአብሔር አይደላችሁምና ስለዚህ አትሰሙም። 48፤ አይሁድ መልሰው። ሳምራዊ እንደ ሆንህ ጋኔንም እንዳለብህ በማለታችን እኛ መልካም እንል የለምን? አሉት። 49፤ ኢየሱስም መለሰ፤ እንዲህ ሲል። እኔስ ጋኔን የለብኝም ነገር ግን አባቴን አከብራለሁ እናንተም ታዋርዳኛላችሁ። 50፤ እኔ ግን የራሴን ክብር አልፈልግም፤ የሚፈልግ የሚፈርድም አለ። 51፤ እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ቃሌን የሚጠብቅ ቢኖር ለዘላለም ሞትን አያይም። 52፤ አይሁድ። ጋኔን እንዳለብህ አሁን አወቅን። አብርሃም ስንኳ ሞተ ነቢያትም፤ አንተም። ቃሌን የሚጠብቅ ቢኖር ለዘላለም ሞትን አይቀምስም ትላለህ። 53፤ በእውነት አንተ ከሞተው ከአባታችን ከአብርሃም ትበልጣለህን? ነቢያትም ሞቱ፤ ራስህን ማንን ታደርጋለህ? አሉት። 54፤ ኢየሱስም መለሰ አለም። እኔ ራሴን ባከብር ክብራ ከገቱ ነው፤ የሚያከብረኝ እናንተ አምላካችን የምትሉት አባቴ ነው፤ 55፤ አላወቃችሁትምም፤ እኔ ግን አውቀዋለሁ። አላውቀውም ብል እንደ እናንተ ሐሰተኛ በሆንሁ፤ ዳሩ ግን አውቀዋለሁ ቃሉንም እጠብቃለሁ። 56፤ አባታችሁ አብርሃም ቀኔን ያይ ዘንድ ሐሜት አደረገ፤ አየም ደስም አለው። 57፤ አይሁድም። ገና አምሳ ዓመት ያልሆነህ አብርሃምን አይተሃልን? አሉት። 58፤ ኢየሱስም። እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ አብርሃም ሳይወለድ እኔ አለሁ አላቸው። 59፤ ስለዚህ ሊወግሩት ድንጋይ አነሡ፤ ኢየሱስ ግን ተሰውራቸው ከመቅደስም ወጥቶ በመካከላቸው አልፎ ሄደ።

ምዕራፍ 9

1፤ ሲያልፍም ከመወለዱ ጀምሮ ዕውር የሆነውን ሰው አየ። 2፤ ደቀ መዛሙርቱም። መምህር ሆይ፤ ይህ ሰው ዕውር ሆኖ እንዲወለድ ኃጢአት የሠራ ማን ነው? እርሱ ወይስ ወላጆቹ? ብለው ጠየቁት። 3፤ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰ። የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ እንዲገለጥ ነው እንጂ እርሱ ወይም ወላጆቹ ኃጢአት አልሠሩም። 4፤ ቀን ሳለ የላከኝን ሥራ ላደርግ ይገባኛል፤ ማንም ሊሠራ የማይችልባት ሌሊት ትመጣለች። 5፤ በዓለም ሳለሁ የዓለም ብርሃን ነኝ። 6፤ ይህን ብሎ ወደ መሬት እንትፍ አለ በምራቁም ጭቃ አድርጎ በጭቃው የዕውሩን ዓይኖች ቀጠና። 7፤ ሂድና በሰሊሆም መጠመቂያ ታጠብ አለው፤ ትርጓሜው የተላከ ነው። ስለዚህ ሄዶ ታጠበ እያየም መጣ። 8፤

ጎረቤቶቹም ቀድሞም ሲለምን አይተውት የነበሩ። ይህ ተቀምጦ ይለምን የነበረ አይደለም? አሉ። 9፤ ሌሎች። እርሱ ነው አሉ፤ ሌሎች። አይደለም እርሱን ይመስላል እንጂ አሉ፤ እርሱ። እኔ ነኝ አለ። 10፤ ታድያ። ዓይኖችህ እንዴት ተከፈቱ? አሉት። 11፤ እርሱ መልሶ። ኢየሱስ የሚባለው ሰው ጭቃ አድርጎ አይኖቼን ቀጠ። ወደ ስለሆነም መጠመቂያ ሄደህ ታጠብ አለኝ፤ ሄጄ ታጥቤም አየሁ አለ። 12፤ ያ ሰው ወዴት ነው? አሉት። አላውቅም አለ። 13፤ በፊት ዕውር የነበረውን ሰው ወደ ፈሪሳውያን ወሰዱት። 14፤ ኢየሱስም ጭቃ አድርጎ ዓይኖቼን የከፈተበት ቀን ሰንበት ነበረ። 15፤ ስለዚህ ፈሪሳውያን ደግሞ እንዴት እንዳየ እንደ ገና ጠየቁት። እርሱም። ጭቃ በዓይኖቼ አኖረ ታጠብሁም አያለሁም አላቸው። 16፤ ከፈሪሳውያንም አንዳንዶቹ። ይህ ሰው ሰንበትን አያከብርምና ከእግዚአብሔር አይደለም አሉ። ሌሎች ግን። ኃጢአትኛ ሰው እንደነዚህ ያሉ ምልክቶች ሊያደርግ እንዴት ይችላል? አሉ። 17፤ በመካከላቸውም መለያየት ሆነ። ከዚህም የተነሣ ዕውሩን። አንተ ዓይኖችህን ስለ ከፈተ ስለ እርሱ ምን ትላለህ? ደግሞ አሉት። እርሱም። ነቢይ ነው አለ። 18፤ አይሁድ የዚያን ያየውን ወላጆች አስኪጠሩ ድረስ ዕውር እንደ ነበረ እንዳየም ስለ እርሱ አላመኑም። 19፤ እነርሱንም። እናንተ ዕውር ሆኖ ተወለደ የምትሉት ልጆችሁ ይህ ነው? ታድያ አሁን እንዴት ያያል? ብለው ጠየቁአቸው። 20፤ ወላጆቹም መልሰው። ይህ ልጆችን እንደ ሆነ ዕውርም ሆኖ እንደ ተወለደ አናውቃለን፤ 21፤ ዳሩ ግን አሁን እንዴት እንዳየ አናውቅም። ወይም ዓይኖቹን ማን እንደ ከፈተ እኛ አናውቅም፤ ጠይቁት እርሱ ሙሉ ሰው ነው፤ እርሱ ስለ ራሱ ይናገራል አሉ። 22፤ ወላጆቹ አይሁድን ስለ ፈሩ ይህን አሉ፤ እርሱ ክርስቶስ ነው ብሎ የሚመስክር ቢኖር ከምኩራብ እንዲያወጡት አይሁድ ከዚህ በፊት ተስማምተው ነበርና። 23፤ ስለዚህ ወላጆቹ። ሙሉ ሰው ነው። ጠይቁት አሉ። 24፤ ስለዚህ ዕውር የነበረውን ሰው ሁለተኛ ጠርተው። እግዚአብሔርን አክብር፤ ይህ ሰው ኃጢአተኛ መሆኑን እኛ አናውቃለን አሉት። 25፤ እርሱም መልሶ። ኃጢአተኛ መሆኑን አላውቅም፤ ዕውር እንደ ነበርሁ አሁንም እንዳይ ይህን አንድ ነገር አውቃለሁ አለ። 26፤ ደግመውም። ምን አደረገልህ? እንዴትስ ዓይኖችህን ከፈተ? አሉት። 27፤ እርሱም መልሶ። አስቀድሜ ነገርኋችሁ አልሰማችሁምም፤ ስለ ምን ዳግመኛ ልትሰሙ ትወዳላችሁ? እናንተ ደግሞ ደቀ መዛሙርቱ ልትሆኑ ትወዳላችሁ? አላቸው። 28፤ ተሳድበውም። አንተ የእርሱ ደቀ መዛሙር ነህ፤ እኛ ግን የሙሴ ደቀ መዛሙርት ነን፤ 29፤ እግዚአብሔር ሙሴን እንደ ተናገረው እኛ አናውቃለን፤ ይህ ሰው ግን ከወዴት እንደ ሆነ አናውቅም አሉት። 30፤ ሰውዬው መለሰ እንዲህም አላቸው። ከወዴት እንደ ሆነ እናንተ አለማወቃችሁ ይህ ድንቅ ነገር ነው፤ ዳሩ ግን ዓይኖቹን ከፈተ። 31፤ እግዚአብሔርን የሚፈራ ፈቃዱንም የሚያደርግ ቢኖር ያንን እግዚአብሔር ይሰማል እንጂ ኃጢአተኞችን እንዳይሰማ አናውቃለን። 32፤ ዕውር ሆኖ የተወለደውን ዓይኖች ማንም እንደ ከፈተ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ አልተሰማም፤ 33፤ ይህ ሰው ከእግዚአብሔር ባይሆን ምንም ሊያደርግ ባልቻለም ነበር። 34፤ መልሰው። አንተ ሁለንተናህ በኃጢአት ተወለድህ፤ አንተም እኛን ታስተምረናለህ? አሉት። ወደ ውጭም አወጡት። 35፤ ኢየሱስም ወደ ውጭ እንዳወጡት ሰማ ሲያገኘውም። አንተ በእግዚአብሔር ልጅ ታምናለህ? አለው። 36፤ እርሱም መልሶ። ጌታ ሆይ፤ በእርሱ አምን ዘንድ ማን ነው? አለ። 37፤ ኢየሱስም። አይተኸዋልም ከአንተ ጋርም የሚናገረው እርሱ ነው አለው። 38፤ እርሱም። ጌታ ሆይ፤ አምናለሁ አለ፤ ሰንደለትም። 39፤ ኢየሱስም። የማያዩ እንዲያዩ የሚያዩም እንዲታወሩ እኔ ወደዚህ ዓለም ለፍርድ መጣሁ አለ። 40፤

ከፈረሳውያንም ከእርሱ ጋር የነበሩት ይህን ሰምተው። እኛ ደግሞ ዕውሮች ነን? አሉት። 41፤ ኢየሱስም አላቸው። ዕውሮችስ ብትሆኑ ኃጢአት ባልሆነባችሁም ነበር፤ አሁን ግን። እናያለን ትላላችሁ፤ ኃጢአታችሁ ይኖራል።

ምዕራፍ 10

1፤ እውነት እውነት አላችኋለሁ። ወደ በጎች በረት በበሩ የጣዳገባ በሌላ መንገድ ግን የጣዳገባ እርሱ ሌላ ወንበዴም ነው፤ 2፤ በበሩ የጣዳገባ ግን የበጎች አረኛ ነው። 3፤ ለእርሱ በረኛው ይከፍትለታል፤ በጎቹም ድምፁን ይሰሙታል። የራሱንም በጎች በየሰማቸው ጠርቶ ይወስዳቸዋል። 4፤ የራሱንም ሁሉ ካወጣቸው በኋላ በፊታቸው ይሄዳል። በጎቹም ድምፁን ያውቃሉና ይከተሉታል፤ 5፤ ከሌላው ግን ይሸሻሉ እንጂ አይከተሉትም። የሌሎችን ድምፅ አያውቁምና። 6፤ ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ነገራቸው፤ እነርሱ ግን የነገራቸው ምን እንደ ሆነ አላስተዋሉም። 7፤ ኢየሱስም ደግሞ አላቸው። እውነት እውነት አላችኋለሁ። እኔ የበጎች በር ነኝ። 8፤ ከእኔ በፊት የመጡ ሁሉ ሌቦትና ወንበዴዎች ናቸው፤ ዳሩ ግን በጎቹ አልሰሙአቸውም። 9፤ በሩ እኔ ነኝ፤ በእኔ የጣዳገባ ቢኖር ይድናል። ይገባልም ይወጣልም መሰማሪያም ያገኛል። 10፤ ሌላው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም፤ እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ። 11፤ መልካም አረኛ እኔ ነኝ። መልካም አረኛ ነፍሱን ስለ በጎቹ ያኖራል። 12፤ አረኛ ያልሆነው በጎቹም የእርሱ ያልሆኑ ሞያተኛ ግን ተኩላ ሲመጣ ባዩ ጊዜ በጎቹን ትቶ ይሸሻል፤ ተኩላም ይነጥቃቸዋል በጎቹንም ይበትናቸዋል። 13፤ ሞያተኛ ስለ ሆነ ለበጎቹም ስለጣዳገደው ሞያተኛው ይሸሻል። 14-15፤ መልካም አረኛ እኔ ነኝ። አብም እንደጣያውቀኝ እኔም አብን እንደጣውቀው የራሴን በጎች አውቃለሁ የራሴም በጎች ያውቁኛል፤ ነፍሴንም ስለ በጎች አኖራለሁ። 16፤ ከዚህም በረት ያልሆኑ ሌሎች በጎች አሉኝ፤ እነርሱን ደግሞ ላመጣ ይገባኛል ድምፄንም ይሰማሉ። አንድም መንጋ ይሆናሉ አረኛውም አንድ። 17፤ ነፍሴን ደግሞ አነሣት ዘንድ አኖራለሁና ስለዚህ አብ ይወደኛል። 18፤ እኔ በፈቃዴ አኖራታለሁ እንጂ ከእኔ ጣንም አይወስዳትም። ላኖራት ሥልጣን አለኝ ደግሞም ላነሣት ሥልጣን አለኝ ይህችን ትእዛዝ ከአባቴ ተቀበልሁ። 19፤ እንግዲህ ከዚህ ቃል የተነሣ በአይሁድ መካከል እንደ ገና መለያየት ሆነ። 20፤ ከእነርሱም ብዙዎች። ጋኔን አለበት አብደአልም፤ ስለ ምንስ ትሰሙታላችሁ? አሉ። 21፤ ሌሎችም። ይህ ጋኔን ያለበት ሰው ቃል አይደለም፤ ጋኔን የዕውሮችን ዓይኖች ሊከፍት ይችላል? አሉ። 22፤ በኢየሩሳሌምም የመቅደስ መታደስ በዓል ሆነ፤ 23፤ ክረምትም ነበረ። ኢየሱስም በመቅደስ በሰሎሞን ደጅ መመላለሻ ይመላለስ ነበር። 24፤ አይሁድም እርሱን ከበው። እስከ መቼ ድረስ በጥርጣሪ ታቆየናለህ? አንተ ክርስቶስ እንደ ሆንህ ገልጠህ ንገረን አሉት። 25፤ ኢየሱስም መለሰላቸው። እንዲህ ሲል። ነገርኋችሁ አታምኑምም እኔ በአባቴ ስም የጣደርገው ሥራ ይህ ስለ እኔ ይመሰክራል፤ 26፤ እናንተ ግን እንደ ነገርኋችሁ ከበጎቹ ሰላልሆናችሁ አታምኑም። 27፤ በጎቹ ድምፄን ይሰማሉ እኔም አውቃቸዋለሁ ይከተሉኝጣል፤ 28፤ እኔም የዘላለም ሕይወትን አሰጣቸዋለሁ። ለዘላለምም አይጠፋም። ከእጄም ጣንም አይነጥቃቸውም። 29፤ የሰጠኝ አባቴ ከሁሉ ይበልጣል። ከአባቴም እጅ ሊነጥቃቸው ጣንም አይችልም። 30፤ እኔና አብ አንድ ነን። 31፤ አይሁድ ሊወግሩት ደግመው ድንጋይ አነሡ። 32፤ ኢየሱስ። ከአባቴ ብዙ መልካም ሥራ አሳየኋችሁ፤ ከእነርሱ ስለ

ማናቸው ሥራ ትወግሩኛላችሁ? ብሎ መለሰላቸው። 33፤ አይሁድም። ስለ መልካም ሥራ አገወግርህም፤ ስለ ሰድብ፤ አገተም ሰው ሰትሆን ራስህን አምላክ ስለ ማድረግህ ነው እንጂ ብለው መለሱለት። 34፤ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰላቸው። እኔ። አማልክት ናችሁ አልሁ ተብሎ በሕጋችሁ የተጻፈ አይደለምን? 35፤ መጽሐፉ ሊሻር አይቻልምና እነዚያን የእግዚአብሔር ቃል የመጣላቸውን አማልክት ካላቸው። 36፤ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ስላልሁ እናገተ አብ የቀደሰውን ወደ ዓለምም የላከውን። ትሳደባለህ ትሉታላችሁን? 37፤ እኔ የአባቴን ሥራ ባላደርግ አትመኑኝ፤ 38፤ ባደርገው ግን፤ እኔን ስንኳ ባታምኑ አብ በእኔ እንደ ሆነ እኔም በአብ እንደ ሆንሁ ታውቁና ታስተውሉ ዘንድ ሥራውን አመኑ። 39፤ እንግዲህ ደግመው ሊይዙት ፈለጉ፤ ከእጃቸውም ወጣ። 40፤ ዮሐንስም በመጀመሪያ ያጠምቅበት ወደ ነበረው ስፍራ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ እንደ ገና ሄደ በዚያም ኖረ። 41፤ ብዙ ሰዎችም ወደ እርሱ መጥተው። ዮሐንስ አንድ ምልክት ስንኳ አላደረገም፤ ነገር ግን ዮሐንስ ስለዚህ ሰው የተናገረው ሁሉ እውነት ነበረ አሉ። 42፤ በዚያም ብዙዎች በእርሱ አመኑ።

ምዕራፍ 11

1፤ ከማርያምና ከእናትዋ ከማርታ መገደር ከቢታንያ የሆነ አልዓዛር የሚባል አንድ ሰው ታሞ ነበር። 2፤ ማርያምም ጌታን ሸቱ የቀባችው እግሩንም በጠጉርዋ ያበሰችው ነበረች፤ ወንድምዋም አልዓዛር ታሞ ነበር። 3፤ ስለዚህ እናቶቹ ጌታ ሆይ፤ እነሆ የምትወደው ታሞአል ብለው ወደ እርሱ ላኩ። 4፤ ኢየሱስም ሰምቶ። ይህ ህመም የእግዚአብሔር ልጅ በእርሱ ይከብር ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ክብር ነው እንጂ ለሞት አይደለም አለ። 5፤ ኢየሱስም ማርታንና እናትዋን አልዓዛርንም ይወድ ነበር። 6፤ እንደ ታመመም በሰማ ጊዜ ያን ጊዜ በነበረበት ስፍራ ሁለት ቀን ዋለ፤ 7፤ ከዚህም በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ። ወደ ይሁዳ ደግሞ እንሂድ አላቸው። 8፤ ደቀ መዛሙርቱ። መምህር ሆይ፤ አይሁድ ከጥቂት ጊዜ በፊት ሊወግሩህ ይፈልጉ ነበር፤ ደግሞም ወደዚያ ትሄዳለህ? አሉት። 9፤ ኢየሱስም መልሶ። ቀኑ አሥራ ሁለት ሰዓት አይደለምን? በቀን የሚመላለስ ቢኖር የዚህን ዓለም ብርሃን ያያልና አይሰናከልም፤ 10፤ በሌሊት የሚመላለስ ቢኖር ግን ብርሃን በእርሱ ስለ ሌለ ይሰናከላል አላቸው። 11፤ ይህን ተናገረ፤ ከዚህም በኋላ። ወዳጃችን አልዓዛር ተኝቶአል፤ ነገር ግን ከእንቅልፉ ላሰነሣው እሄዳለሁ አላቸው። 12፤ እንግዲህ ደቀ መዛሙርቱ። ጌታ ሆይ፤ ተኝቶስ እንደ ሆነ ይድናል አሉት። 13፤ ኢየሱስ ስለ ሞቱ ተናግሮ ነበር፤ እነርሱ ግን ስለ እንቅልፍ መተኛት እንደ ተናገረ መሰላቸው። 14፤ እንግዲህ ያን ጊዜ ኢየሱስ በግልጥ። አልዓዛር ሞተ፤ 15፤ እንድታምኑም በዚያ ባለመኖሪ ስለ እናገተ ደስ ይለኛል፤ ነገር ግን ወደ እርሱ እንሂድ አላቸው። 16፤ ስለዚህ ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ለባልገጅሮቹ ለደቀ መዛሙርት። ከእርሱ ጋር እንሞት ዘንድ እኛ ደግሞ እንሂድ አለ። 17፤ ኢየሱስም በመጣ ጊዜ በመቃብር እስከ አሁን አራት ቀን ሆኖት አገኘው። 18፤ ቢታንያም አሥራ አምስት ምዕራፍ ያህል ለኢየሩሳሌም ቅርብ ነበረች። 19፤ ከአይሁድም ብዙዎች ስለ ወንድማቸው ሊያጽናኑአቸው ወደ ማርታና ወደ ማርያም መጥተው ነበር። 20፤ ማርታም ኢየሱስ እንደ መጣ በሰማች ጊዜ ልትቀበለው ወጣች፤ ማርያም ግን በቤት ተቀምጣ ነበር። 21፤ ማርታም ኢየሱስን። ጌታ ሆይ፤ አገተ በዚህ ኖረህ ብትሆን ወንድሜ ባልሞተም ነበር፤ 22፤ አሁንም ከእግዚአብሔር የምትለምነውን ሁሉ እግዚአብሔር እንዲሰጥህ አውቃለሁ

አለችው። 23፤ ኢየሱስም። ወንድምሽ ይነሣል አላት። 24፤ ማርታም። በመጨረሻው ቀን በትንሣኤ እንዲነሣ አውቃለሁ አለችው። 25፤ ኢየሱስም። ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤ የሚያምንብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል፤ 26፤ ሕያው የሆነም የሚያምንብኝም ሁሉ ለዘላለም አይሞትም፤ ይህን ታምኒያለሽ? አላት። 27፤ እርሰዋም። አዎን ጌታ ሆይ፤ አንተ ወደ ዓለም የሚመጣው ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነህ እኔ አምናለሁ አለችው። 28፤ ይህንም ብላ ሄደች እናትዋንም ማርያምን በሰውር ጠርታ። መምህሩ መጥቶአል ይጠራሽማል አለቻት። 29፤ እርሰዋም በሰማች ጊዜ ፈጥና ተነሣች ወደ እርሱም መጣች፤ 30፤ ኢየሱስም ማርታ በተቀበለችበት ስፍራ ነበረ እንጂ ገና ወደ መገደሩ አልገባም ነበር። 31፤ ሲያጽናኑአት ከእርሰዋ ጋር በቤት የነበሩ አይሁድም ማርያም ፈጥና እንደ ተነሣችና እንደ ወጣች ባዩ ጊዜ፤ ወደ መቃብር ሄዳ በዚያ ልታለቅስ መስሎአቸው ተከተሉአት። 32፤ ማርያምም ኢየሱስ ወዳለበት መጥታ ባየችው ጊዜ በእግሩ ላይ ወድቃ። ጌታ ሆይ፤ አንተ በዚህ ኖረህ ብትሆን ወንድሜ ባልሞተም ነበር አለችው። 33፤ ኢየሱስም እርሰዋ ስታለቅስ ከእርሰዋም ጋር የመጡት አይሁድ ሲያለቅሱ አይቶ በመገፈሱ አዘነ በራሱም ታወክ፤ 34፤ ወደት አኖራችሁት? አለም። እነርሱም። ጌታ ሆይ፤ መጥተህ እይ አሉት። 35፤ ኢየሱስም እንባውን አፈሰሰ። 36፤ ስለዚህ አይሁድ። እንዴት ይወደው እንደ ነበረ እዩ አሉ። 37፤ ከእነርሱ ግን አንዳንዶቹ። ይህ የዕውሩን ዓይኖች የከፈተ ይህን ደግሞ እንዳይሞት ያደርግ ዘንድ ባልቻለም ነበር? አሉ። 38፤ ኢየሱስም በራሱ አዘኖ ወደ መቃብሩ መጣ፤ እርሱም ዋሻ ነበረ፤ ድንጋይም ተገጥሞበት ነበር። 39፤ ኢየሱስ። ድንጋዩን አንሁ አለ። የሞተውም እናት ማርታ። ጌታ ሆይ፤ ከሞተ አራት ቀን ሆኖታልና አሁን ይሸታል አለችው። 40፤ ኢየሱስ። ብታምኒስ የእግዚአብሔርን ክብር እንድታዩ አልነገርሁሽም? አላት። 41፤ ድንጋዩንም አነሁት። ኢየሱስም ዓይኖቹን ወደ ላይ አንሥቶ። አባት ሆይ፤ ስለ ሰማሽኝ አመሰግንሃለሁ። 42፤ ሁልጊዜም እንድትሰማኝ አወቅሁ፤ ነገር ግን አንተ እንደ ላክሽኝ ያምኑ ዘንድ በዚህ ዙሪያ ስለ ቆሙት ሕዝብ ተናገርሁ አለ። 43፤ ይህንም ብሎ በታላቅ ድምፅ። አልዓዛር ሆይ፤ ወደ ውጭ ና ብሎ ጨኸ። 44፤ የሞተውም እጆቹና እግሮቹ በመግነዝ እንደ ተገነዙ ወጣ፤ ፈቱም በጨርቅ እንደ ተጠመጠመ ነበር። ኢየሱስም። ፍቱትና ይሂድ ተውት አላቸው። 45፤ ስለዚህ ወደ ማርያም ከመጡት፤ ኢየሱስም ያደረገውን ካዩት ከአይሁድ ብዙዎች በእርሱ አመኑ፤ 46፤ ከእነርሱ አንዳንዶቹ ግን ወደ ፈሪሳውያን ሄደው ኢየሱስ ያደረገውን ነገሩአቸው። 47፤ እንግዲህ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ሽንጎ ሰብስበው። ምን እናድርግ? ይህ ሰው ብዙ ምልክቶች ያደርጋልና። 48፤ እንዲሁ ብንተወው ሁሉ በእርሱ ያምናሉ፤ የሮሜም ሰዎች መጥተው አገራችንን ወገናችንንም ይወስዳሉ አሉ። 49፤ በዚያችም ዓመት ሊቀ ካህናት የነበረ ቀዳፋ የሚሉት ከእነርሱ አንዱ። እናንተ ምንም አታውቁም፤ 50፤ ሕዝቡም ሁሉ ከሚጠፉ አንድ ሰው ስለ ሕዝቡ ይሞት ዘንድ እንዲሻለን አታሰቡም አላቸው። 51፤ ይህንም የተናገረ ከራሱ አይደለም፤ ነገር ግን በዚያች ዓመት ሊቀ ካህናት ነበረና ኢየሱስ ስለ ሕዝቡ ሊሞት እንዳለው ትንቢት ተናገረ፤ 52፤ ስለ ሕዝቡም ሁሉ አይደለም፤ ነገር ግን የተበተኑትን የእግዚአብሔርን ልጆች ደግሞ በአንድነት እንዲሰበሰባቸው ነው እንጂ። 53፤ እንግዲህ ከዚያ ቀን ጀምረው ሊገድሉት ተማከሩ። 54፤ ከዚያ ወዲያም ኢየሱስ በአይሁድ መካከል ተገልጦ አልተመላለሰም፤ ነገር ግን ከዚያ በምድረ በዳ አጠገብ ወዳለች ምድር፤ ኤፍሬም ወደምትባል ከተማ ሄደ፤ በዚያም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ። 55፤ የአይሁድም ፋሲካ ቀርቦ ነበር። ብዙ ሰዎችም ራሳቸውን ያነጹ ዘንድ ከፋሲካ

በፊት ከአገሩ ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ። 56፤ ኢየሱስም ይፈልጉት ነበር፤ በመቅደስም ቆመው እርስ በርሳቸው። ምን ይመስላችኋል? ወደ በዓሉ አይመጣም ይሆን? ተባባሉ። 57፤ የካህናት አለቆችም ፈሪሳውያንም ይይዙት ዘንድ እርሱ ያለበትን ስፍራ የሚያውቀው ሰው ቢኖር እንዲያመለክታቸው አዘው ነበር።

ምዕራፍ 12

1፤ ከፋሲካም በፊት በስድስተኛው ቀን ኢየሱስ ከሙታን ያስነሣው አልዓዛር ወደ ነበረበት ወደ ቢታንያ መጣ። 2፤ በዚያም እራት አደረጉለት፤ ማርታም ታገለግል ነበር፤ አልዓዛር ግን ከእርሱ ጋር ከተቀመጡት አንዱ ነበረ። 3፤ ማርያምም ዋጋው እጅግ የከበረ የጥሩ ናርዶስ ሸቱ ገጥር ወስዳ የኢየሱስን እግር ቀባች፤ በጠጉርዋም እግሩን አበሰች፤ ቤቱም ከናርዶስ ሸቱ ሞላ። 4፤ ነገር ግን ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ አሳልፎ ሊሰጠው ያለው የሰምገን ልጅ የአስቆሮቱ ይሁዳ። 5፤ ይህ ሸቱ ለሦስት መቶ ዲናር ተሸጦ ለድሆች ያልተሰጠ ስለ ምን ነው? አለ። 6፤ ይህንም የተናገረ ሌባ ስለ ነበረ ነው እንጂ ለድሆች ተገድዶላቸው አይደለም፤ ከረጢትም ይዞ በውስጡ ከሚገባው ይወስድ ስለ ነበረ ነው። 7፤ ኢየሱስም። ለምቀበርበት ቀን እንድትጠብቀው ተውክት፤ 8፤ ድሆችስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና፤ እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም አለ። 9፤ ከአይሁድም ብዙ ሕዝብ በዚያ እንደ ነበረ አውቀው መጡ፤ ከሙታንም ያስነሣውን አልዓዛርን ደግሞ እንዲያዩ ነበረ እንጂ ስለ ኢየሱስ ብቻ አይደለም። 10፤ የካህናት አለቆችም አልዓዛርን ደግሞ ሊገድሉት ተማከሩ። 11፤ ከአይሁድ ብዙዎች ከእርሱ የተነሣ ሄደው በኢየሱስ ያምኑ ነበርና። 12፤ በማግሥቱ ወደ በዓሉ መጥተው የነበሩ ብዙ ሕዝብ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም እንዲመጣ በሰሙ ጊዜ፤ 13፤ የዘንገባ ዛፍ ዝንጣፊ ይዘው ሊቀበሉት ወጡና። ሆሣዕና፤ በጌታ ስም የሚመጣ የእስራኤል ገጉሥ የተባረከ ነው እያሉ ጩኸ። 14-15፤ አንቺ የጸዮን ልጅ አትፍሪ፤ እነሆ፤ ገጉሥሽ በአህያ ውርገጫ ላይ ተቀምጦ ይመጣል ተብሎ እንደ ተጻፈ፤ ኢየሱስ የአህያ ውርገጫ አግኝቶ በእርሱ ተቀመጠ። 16፤ ደቀ መዛሙርቱም ይህን ነገር በመጀመሪያ አላስተዋሉም፤ ነገር ግን ኢየሱስ ከከበረ በኋላ በዚያን ጊዜ ይህ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ይህንም እንዳደረጉለት ትዝ አላቸው። 17፤ አልዓዛርንም ከመቃብር ጠርቶ ከሙታን ሲያስነሣው ከእርሱ ጋር የነበሩት ሕዝብ ይመሰክሩለት ነበር። 18፤ ስለዚህ ደግሞ ሕዝቡ ይህን ምልክት እንዳደረገ ስለ ሰሙ ሊቀበሉት ወጡ። 19፤ ስለዚህ ፈሪሳውያን እርስ በርሳቸው። አንድ ሰንኳ ልታደርጉ እንዳይቻላችሁ ታያላችሁ? እነሆ፤ ዓለሙ በኋላው ተከትሎት ሄዶአል ተባባሉ። 20፤ በበዓሉም ሊሰግዱ ከወጡት አንዳንዶቹ የግሪክ ሰዎች ነበሩ፤ 21፤ እነርሱም ከገሊላ ቤተ ሳይዳ ወደሚሆን ወደ ፊልጶስ መጥተው። ጌታ ሆይ፤ ኢየሱስን ልናይ እንወዳለን ብለው ለመኑት። 22፤ ፊልጶስም መጥቶ ለእንድርያስ ነገረው፤ እንድርያስና ፊልጶስ መጥተው ለኢየሱስ ነገሩት። 23፤ ኢየሱስም መለሰላቸው፤ እንዲህ ሲል። የሰው ልጅ ይከብር ዘንድ ሰዓቱ ደርሶአል። 24፤ እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ የሰንደ ቅንጣት በምድር ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች፤ ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች። 25፤ ነፍሱን የሚወድ ያጠፋታል፤ ነፍሱንም በዚህ ዓለም የሚጠላ ለዘላለም ሕይወት ይጠብቃታል። 26፤ የሚያገለግለኝ ቢኖር ይከተለኝ፤ እኔም ባለሁበት አገልጋዬ ደግሞ በዚያ ይሆናል፤ የሚያገለግለኝም ቢኖር አብ ያከብረዋል። 27፤ አሁን ነፍሴ ታውካለች ምንስ አላለሁ? አባት ሆይ፤ ከዚህ ሰዓት አድነኝ። ነገር ግን ስለዚህ ወደዚህ

ሰዓት መጣሁ። 28፤ አባት ሆይ፤ ስምህን አክብረው። ስለዚህም። አከበርሁት ደግሞም
 አከብረዋለሁ የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ። 29፤ በዚያ ቆመው የነበሩትም ሕዝብ በሰሙ
 ጊዜ። ነገድንድ ነው አሉ፤ ሌሎች። መልአክ ተናገረው አሉ። 30፤ ኢየሱስም መለሰ።
 እንዲህ ሲል። ይህ ድምፅ ስለ እናገተ መጥቶአል እጂ ስለ እኔ አይደለም። 31፤ አሁን
 የዚህ ዓለም ፍርድ ደርሶአል፤ አሁን የዚህ ዓለም ገዥ ወደ ውጭ ይጣላል፤ 32፤ እኔም
 ከምድር ከፍ ከፍ ያልሁ እንደ ሆነ ሁሉን ወደ እኔ አስባለሁ። 33፤ በምን ዓይነትም
 ሞት ይሞት ዘንድ እንዳለው ሲያመለክታቸው ይህን ተናገረ። 34፤ እንግዲህ ሕዝቡ።
 እኛስ ክርስቶስ ለዘላለም እንዲኖር ከሕጉ ስምተናል፤ አገተስ የሰው ልጅ ከፍ ከፍ ያል
 ዘንድ እንዲያስፈልገው እንዴት ትላላህ? ይህ የሰው ልጅ ማን ነው? ብለው መለሱለት።
 35፤ ኢየሱስም። ገና ጥቂት ጊዜ ብርሃን ከእናገተ ጋር ነው። ጨለማ እንዳይደርስባችሁ
 ብርሃን ሳለላችሁ ተመላለሱ፤ በጨለማም የሚመላለስ ወደት እንዲሄድ አያውቅም። 36፤
 የብርሃን ልጆች እንድትሆኑ ብርሃን ሳለላችሁ በብርሃኑ እመኑ አላቸው። ኢየሱስም ይህን
 ተናገሮ ሄደና ተሰወረባቸው። 37-38፤ ነገር ግን ይህን ያህል ምልክት በፊታቸው ምንም
 ቢያደርግ፤ ነቢዩ ኢሳይያስ። ጌታ ሆይ፤ ማን ምስክርነታችንን አመነ? የእግዚአብሔርስ
 ክንድ ለማን ተገለጠ? ብሎ የተናገረው ቃል ይፈጸም ዘንድ በእርሱ አላመኑም። 39-
 40፤ ኢሳይያስ ደግሞ። በዓይኖቻቸው እንዳያዩ፤ በልባቸውም እንዳያስተውሉ፤
 እንዳይመለሱም፤ እኔም እንዳልፈውላቸው፤ ዓይኖቻቸውን አሳወረ ልባቸውንም አደነደነ
 ብሎአልና ስለዚህ ማመን አቃታቸው። 41፤ ክብሩን ስለ አየ ኢሳይያስ ይህን አለ። ስለ
 እርሱም ተናገረ። 42፤ ከዚህም ጋር ከአለቆች ደግሞ ብዙዎች በእርሱ አመኑ፤ ነገር ግን
 ከምኵራብ እንዳያስወጡአቸው በፈረሳውያን ምክንያት አልመሰከሩለትም፤ 43፤
 ከእግዚአብሔር ክብር ያልቅ የሰውን ክብር ወደዋልና። 44፤ ኢየሱስም ጩኸ፤ እንዲህም
 አለ። በእኔ የሚያምን በላከኝ ማመኑ ነው እንጂ በእኔ አይደለም፤ 45፤ እኔንም የሚያይ
 የላከኝን ያያል። 46፤ በእኔ የሚያምን ሁሉ በጨለማ እንዳይኖር እኔ ብርሃን ሆኜ ወደ
 ዓለም መጥቻለሁ። 47፤ ዓለምን ላድን እንጂ በዓለም ልፈርድ አልመጣሁምና ቃሌን
 ስምቶ የማይጠብቀው ቢኖር የምፈርድበት እኔ አይደለሁም። 48፤ የሚጥለኝ ቃሌንም
 የማይቀበለው እርሱ የሚፈርድበት አለው፤ እኔ የተናገርሁት ቃል እርሱ በመጨረሻው ቀን
 ይፈርድበታል። 49፤ እኔ ከራሴ አልተናገርሁምና፤ ነገር ግን የላከኝ አብ እርሱ የምለውን
 የምናገረውንም ትእዛዝ ሰጠኝ። 50፤ ትእዛዙም የዘላለም ሕይወት እንደ ሆነች
 አውቃለሁ። ስለዚህ እኔ የምናገረውን አብ እንደ ነገረኝ እንዲሁ እናገራለሁ።

ምዕራፍ 13

1፤ ኢየሱስም ከፋሲካ በዓል በፊት፤ ከዚህ ዓለም ወደ አብ የሚሄድበት ሰዓት እንደ
 ደረሰ አውቆ፤ በዚህ ዓለም ያሉትን ወገኖቹን የወደዳቸውን እስከ መጨረሻ ወደዳቸው።
 2፤ እራትም ሲበሉ ዲያብሎስ በስምን ልጅ በአስቆሮቱ በይሁዳ ልብ አሳልፎ
 እንዲሰጠው አሳብ ካገባ በኋላ፤ 3፤ ኢየሱስ አብ ሁሉን በልጁ እንደ ሰጠው
 ከእግዚአብሔርም እንደ ወጣ ወደ እግዚአብሔርም እንዲሄድ አውቆ፤ 4፤ ከእራት ተነሣ
 ልብሱንም አኖረ፤ ማበሻም ጨርቅ ወስዶ ታጠቀ፤ 5፤ በኋላም በመታጠቢያው ውኃ
 ጨመረ፤ የደቀ መዛሙርቱንም እግር ሊያጥብና በታጠቀበትም ማበሻ ጨርቅ ሊያብስ
 ጀመረ። 6፤ ወደ ስምን ጴጥሮስም መጣ፤ እርሱም። ጌታ ሆይ፤ አገተ የእኔን እግር
 ታጥባለህ? አለው። 7፤ ኢየሱስም መልሶ። እኔ የማደርገውን አገተ አሁን አታውቅም።

በኋላ ግን ታስተውለዋለህ አለው። 8፤ ጴጥሮስም። የእኔን እግር ለዘላለም አታጥብም
 አለው። ኢየሱስም። ካላጠብሁህ፤ ከእኔ ጋር ዕድል የለህም ብሎ መለሰለት። 9፤ ስምዖን
 ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፤ እጄንና ራሴን ደግሞ እገጂ እግራን ብቻ አይደለም አለው። 10፤
 ኢየሱስም። የታጠበ እግሩን ከመታጠብ በቀር ሌላ አያስፈልገውም፤ ሁለንተናው ግን
 ገጹሕ ነው፤ እናንተም ገጹሕን ናችሁ፤ ነገር ግን ሁላችሁ አይደላችሁም አለው። 11፤
 አሳልፎ የሚሰጠውን ያውቅ ነበርና፤ ስለዚህ። ሁላችሁ ገጹሕን አይደላችሁም አለው።
 12፤ እግራችውንም አጥቦ ልብሱንም አገሥቶ ዳግመኛ ተቀመጠ፤ እንዲህም አላቸው።
 ያደረግሁላችሁን ታስተውላላችሁን? 13፤ እናንተ መምህርና ጌታ ትሉኛላችሁ፤ እንዲሁ
 ነኝና መልካም ትላላችሁ። 14፤ እንግዲህ እኔ ጌታና መምህር ስሆን እግራችሁን
 ካጠብሁ፤ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ እግራችሁን ትተጣጠቡ ዘንድ ይገባችኋል። 15፤
 እኔ ለእናንተ እንዳደረግሁ እናንተ ደግሞ ታደርጉ ዘንድ ምሳሌ ሰጥቻችኋለሁና። 16፤
 እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ ባሪያ ከጌታው አይበልጥም። መልእክተኛም ከላከው
 አይበልጥም። 17፤ ይህን ብታውቁ፤ ብታደርጉትም ብፁዓን ናችሁ። 18፤ ስለ ሁላችሁ
 አልናገርም፤ እኔ የመረጥኋቸውን አውቃለሁ፤ ነገር ግን መጽሐፍ። እገጂራዬን የሚበላ
 በእኔ ላይ ተረከዙን አነሣብኝ ያለው ይፈጸም ዘንድ ነው። 19፤ በሆነ ጊዜ እኔ እንደ
 ሆኑ ታምኑ ዘንድ፤ ከአሁን ጀምሮ አስቀድሞ ሳይሆን እነግራችኋለሁ። 20፤ እውነት
 እውነት አላችኋለሁ፤ ማናቸውን የምልከውን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ እኔንም
 የሚቀበል የላከኝን ይቀበላል። 21፤ ኢየሱስ ይህን ብሎ በመገፈሱ ታወክ መስክሮም።
 እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ ከእናንተ አንዱ አሳልፎ ይሰጠኛል አለ። 22፤ ደቀ
 መዛሙርቱ ስለ ማን እንደ ተናገረ አመገትተው እርስ በርሳቸው ተያዩ። 23፤ ኢየሱስም
 ይወደው የነበረ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ በኢየሱስ ደረት ላይ ተጠጋ፤ 24፤ ስለዚህ
 ስምዖን ጴጥሮስ እርሱን ጠቅሶ። ስለማን እንደ ተናገረ ገነረገ አለው። 25፤ እርሱም
 በኢየሱስ ደረት እንዲህ ተጠግቶ። ጌታ ሆይ፤ ማን ነው? አለው። 26፤ ኢየሱስም። እኔ
 ቊራሽ አጥቅሼ የምሰጠው እርሱ ነው ብሎ መለሰለት። ቊራሽም አጥቅሶ ለአስቆሮቱ
 ለስምዖን ልጅ ለይሁዳ ሰጠው። 27፤ ቊራሽም ከተቀበለ በኋላ ያን ጊዜ ሰይጣን ገባበት።
 እንግዲህ ኢየሱስ። የምታደርገውን ቶሎ ብለህ አድርግ አለው። 28፤ ነገር ግን
 ከተቀመጡት ስለ ምን ይህን እንዳለው ማንም አላወቀም፤ 29፤ ይሁዳ ከረጢቱን የያዘ
 ስለ ሆነ፤ ኢየሱስ። ለበዓሉ የሚያስፈልገን ግዛ፤ ወይም ለድሆች ምጽዋት እንዲሰጥ
 ያለው ለአንዳንዱ መስሎአቸው ነበርና። 30፤ እርሱም ቊራሹን ከተቀበለ በኋላ ወዲያው
 ወጣ፤ ሌሊትም ነበረ። 31፤ ከወጣም በኋላ ኢየሱስ እንዲ አለ። አሁን የሰው ልጅ ከበረ
 እግዚአብሔርም ስለ እርሱ ከበረ፤ 32፤ እግዚአብሔር ስለ እርሱ የከበረ ከሆነ፤
 እግዚአብሔር ደግሞ እርሱን ራሱን ያከብረዋል ወዲያውም ያከብረዋል። 33፤ ልጆች
 ሆይ፤ ገና ጥቂት ጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ፤ ትፈልጉኛላችሁ፤ ለአይሁድም። እኔ
 ወደምሄድበት እናንተ ልትመጡ አይቻላችሁም እንዳልኋቸው፤ አሁን ለእናንተ ደግሞ
 አላችኋለሁ። 34፤ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ፤ እንደ ወደድኋችሁ እናንተ ደግሞ
 እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ አዲስ ትእዛዝ እስጣችኋለሁ። 35፤ እርስ በርሳችሁ ፍቅር
 ቢኖራችሁ፤ ደቀ መዛሙርቱ እንደ ሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ያውቃሉ። 36፤ ስምዖን
 ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፤ ወዴት ትሄዳለህ? አለው። ኢየሱስም። ወደምሄድበት አሁን
 ልትከተለኝ አትችልም፤ ነገር ግን በኋላ ትከተለኛለህ ብሎ መለሰለት። 37፤ ጴጥሮስም።
 ጌታ ሆይ፤ አሁን ልከተልህ አለመቻሌ ስለ ምንድር ነው? ነፍሴን ስንኳ ስለ አንተ

አሰጣሊሁ አለው። 38፤ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰለት። ነፍሱህን ስለ እኔ ትሰጣለህ? እውነት እውነት አልሃለሁ፤ ሦስት ጊዜ እስክትክደኝ ድረስ ዶሮ አይጮኽም።

ምዕራፍ 14

1፤ ልባችሁ አይታወክ፤ በእግዚአብሔር እመኑ፤ በእኔም ደግሞ እመኑ። 2፤ በአባቴ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ፤ እንዲህስ ባይሆን ባልኋችሁ ነበር፤ ስፍራ አዘጋጅላችሁ ዘንድ እሄዳለሁና፤ 3፤ ሄጄም ስፍራ ባዘጋጅላችሁ፤ እኔ ባለሁበት እናገተ ደግሞ እንድትሆኑ ሁለተኛ እመጣለሁ ወደ እኔም እወስዳችኋለሁ። 4፤ ወደምሄድበትም ታውቃላችሁ፤ መገገዱም ታውቃላችሁ። 5፤ ቶማስም። ጌታ ሆይ፤ ወደምትሄድበት አናውቅም፤ እንዴትስ መገገዱን እናውቃለን? አለው። 6፤ ኢየሱስም። እኔ መገገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም። 7፤ እኔንስ ብታውቁኝ አባቴን ደግሞ ባወቃችሁ ነበር። ከአሁንም ጀምራችሁ ታውቁታላችሁ አይታችሁትማል አለው። 8፤ ፊልጶስ። ጌታ ሆይ፤ አብን አሳየንና ይበቃናል አለው። 9፤ ኢየሱስም አለው። አገተ ፊልጶስ፤ ይህን ያህል ዘመን ከእናገተ ጋር ስኖር አታውቀኝም? እኔን ያየ አብን አይቶአል፤ እንዴትስ አገተ። አብን አሳየን ትላለህ? 10፤ እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ አታምንም? እኔ የምነግራችሁን ቃል ከራሴ አልናገረውም፤ ነገር ግን በእኔ የሚኖረው አብ እርሱ ሥራውን ይሠራል። 11፤ እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ እመኑኝ፤ ባይሆንስ ስለ ራሱ ስለ ሥራው እመኑኝ። 12፤ እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ እርሱ ደግሞ ያደርጋል፤ ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል። 13፤ እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና፤ አብም ስለ ወልድ እንዲከበር በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ። 14፤ ማናቸውንም ነገር በሰሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ። 15-16፤ ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ። እኔም አብን እለምናለሁ ለዘላለምም ከእናገተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል፤ 17፤ እርሱም ዓለም የማያየውና የማያውቀው ስለ ሆነ ሊቀበለው የማይቻለው የእውነት መንፈስ ነው፤ ነገር ግን ከእናገተ ዘንድ ስለሚኖር በውሥጣችሁም ስለሚሆን እናገተ ታውቃላችሁ። 18፤ ወላጆች እንደ ሌላቸው ልጆች አልተዋችሁም፤ ወደ እናገተ እመጣለሁ። 19፤ ገና ጥቂት ዘመን አለ ከዚህም በኋላ ዓለም አያየኝም፤ እናገተ ግን ታዩኛላችሁ፤ እኔ ሕያው ነኝና እናገተ ደግሞ ሕያዋን ትሆናላችሁ። 20፤ እኔ በአባቴ እንዳለሁ እናገተም በእኔ እንዳላችሁ እኔም በእናገተ እንዳለሁ በዚያን ቀን ታውቃላችሁ። 21፤ ትእዛዜ በእርሱ ዘንድ ያለችው የሚጠብቃችሁም የሚወደኝ እርሱ ነው፤ የሚወደኝም አባቴ ይወደዋል እኔም እወደዋለሁ ራሴንም እገልጥለታለሁ። 22፤ የአስቆሮቱ ያይደለ ይሁዳ። ጌታ ሆይ፤ ለዓለም ሳይሆን ራሱህን ለእኛ ልትገልጥ ያለህ እንዴት ነው? አለው። 23፤ ኢየሱስም መለሰ አለውም። የሚወደኝ ቢኖር ቃሌን ይጠብቃል፤ አባቴም ይወደዋል ወደ እርሱም እንመጣለን በእርሱም ዘንድ መኖሪያ እናደርጋለን። 24፤ የማይወደኝ ቃሌን አይጠብቅም፤ የምትሰሙትም ቃል የላከኝ የአብ ነው እንጂ የእኔ አይደለም። 25፤ ከእናገተ ዘንድ ስኖር ይህን ነግሬክችኋለሁ፤ 26፤ አብ በሰሜ የሚልከው ግን መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽናኝ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል እኔም የነገርኋችሁን ሁሉ ያሳስባችኋል። 27፤ ሰላምን እተውላችኋለሁ፤ ሰላሜን እሰጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም። ልባችሁ አይታወክ አይፍራም። 28፤ እኔ እሄዳለሁ ወደ እናገተም እመጣለሁ እንዳልኋችሁ ሰማችሁ። የምትወዱኝስ ብትሆኑ ከእኔ አብ ይበልጣልና ወደ አብ በመሄደ

ደስ ባላችሁ ነበር። 29፤ ከሆነም በኋላ ታምኑ ዘንድ አሁን አስቀድሞ ሳይሆን። ነግራክችኋለሁ። 30፤ ከእነዚህ ወዲህ ከእናንተ ጋር ብዙ አልናገርም፤ የዚህ ዓለም ገዥ ይመጣልና፤ በእኔ ላይም አገዳች የለውም፤ 31፤ ነገር ግን አብን እንድወድ ዓለም ሊያውቅ፤ አብም እንዳዘዘኝ፤ እንዲሁ አደርጋለሁ። ተነሡ፤ ከዚህ እንሂድ።

ምዕራፍ 15

1፤ እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ፤ ገበሬውም አባቴ ነው። 2፤ ፍሬ የጫደፈራውን በእኔ ያለውን ቅርንጫፍ ሁሉ ያስወግደዋል፤ ፍሬ የጫደፈራውንም ሁሉ አብዝቶ እንዲያፈራ ያጠራዋል። 3፤ እናንተ ስለ ነገርኋችሁ ቃል አሁን ገጹሐን ናችሁ፤ 4፤ በእኔ ኑሩ እኔም በእናንተ። ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንዳይቻለው፤ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በእኔ ባትኖሩ አትችሉም። 5፤ እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና በእኔ የጫደፈራ እኔም በእርሱ፤ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል። 6፤ በእኔ የጫደፈራ ቢሆን እንደ ቅርንጫፍ ወደ ውጭ ይጣላል ይደርቅማል፤ እነርሱንም ስብስበው ወደ አሳት ይጥሉአቸዋል፤ ያቃጥሉአቸውማል። 7፤ በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ የምትወዱትን ሁሉ ለምኑ ይሆንላችሁማል። 8፤ ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቴ ብትሆኑ በዚህ አባቴ ይከበራል። 9፤ አብ እንደ ወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅሬ ኑሩ። 10፤ እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደ ጠበቅሁ በፍቅሩም እንደምኖር፤ ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅሬ ትኖራላችሁ። 11፤ ደስታዬም በእናንተ እንዲሆን ደስታችሁም እንዲፈጸም ይህን ነግራክችኋለሁ። 12፤ እኔ እንደ ወደድኋችሁ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትእዛዜ ይህች ናት። 13፤ ነፍሱን ስለ ወዳጆቹ ከመሰጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም። 14፤ እኔ ያዘዘኋችሁን ሁሉ ብታደርጉ እናንተ ወዳጆቼ ናችሁ። 15፤ ከእነዚህ ወዲህ ባሮች አልላችሁም፤ ባርያ ጌታው የጫደፈራውን አያውቅምና፤ ወዳጆች ግን ብያችኋለሁ፤ ከአባቴ የሰማሁትን ሁሉ ለእናንተ አስታውቁክችኋለሁና። 16፤ እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም፤ አብም በሰሜን የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ፤ ልትሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬክችሁም ሊኖር ሾምኋችሁ። 17፤ እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ ይህን አዛችኋለሁ። 18፤ ዓለም ቢጠላችሁ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ አወቁ። 19፤ ከዓለምስ ብትሆኑ ዓለም የራሱ የሆነውን ይወድ ነበር፤ ነገር ግን እኔ ከዓለም መረጥኋችሁ እንጂ ከዓለም ስለ አይደላችሁ ስለዚህ ዓለም ይጠላችኋል። 20፤ ባርያ ከጌታው አይበልጥም ብዬ የነገርኋችሁን ቃል አስቡ። እኔን አሳደውኝ እንደ ሆኑ እናንተን ደግሞ ያሳድዱክችኋል፤ ቃሌን ጠብቀው እንደ ሆኑ ቃላችሁን ደግሞ ይጠብቃሉ። 21፤ ዳሩ ግን የላከኝን አያውቁምና ይህን ሁሉ ስለ ሰሜን ያደርጉባችኋል። 22፤ እኔ መጥቼ ባልነገርኋቸውስ ኃጢአት ባልሆነባቸውም ነበር፤ አሁን ግን ለኃጢአታቸው ምክንያት የላቸውም። 23፤ እኔን የሚጠላ አባቴን ደግሞ ይጠላል። 24፤ ሌላ ሰው ያላደረገውን ሥራ በመካከላቸው ባላደረገሁ፤ ኃጢአት ባልሆነባቸውም ነበር፤ አሁን ግን እኔንም አባቴንም አይተውማል ጠልተውማል። 25፤ ነገር ግን በሕጋቸው። በከንቱ ጠላኝ ተብሎ የተጻፈው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው። 26፤ ዳሩ ግን እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ አጽናኝ እርሱም ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ፤ እርሱ ስለ እኔ ይመሰክራል፤ 27፤ እናንተም ደግሞ ከመጀመሪያ ከእኔ ጋር ኖራችኋልና ትመሰክራላችሁ።

ምዕራፍ 16

1፤ እንዳትሰናከሉ ይህን ተናግራክትኋለሁ። 2፤ ከምኩራባቸው ያወጡክትኋል፤ ከዚህ በላይ ደግሞ የሚገድላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን እንደሚያገለግል የሚመስልበት ጊዜ ይመጣል። 3፤ ይህንም የሚያደርጉባችሁ ኩባንና እኔን ሰላላወቁ ነው። 4፤ ነገር ግን ጊዜው ሲደርስ እኔ እንደ ነገርኋችሁ ታስቡ ዘንድ ይህን ተናግራክትኋለሁ። ከእነዚህም ጋር ስለ ነበርሁ በመጀመሪያ ይህን አልነገርኋችሁም። 5፤ አሁን ግን ወደ ላከኝ እሄዳለሁ ከእናንተም። ወደት ትሄዳለህ? ብሎ የሚጠይቀኝ የለም። 6፤ ነገር ግን ይህን ስለ ተናገርኋችሁ ኅዘን በልባችሁ ሞልቶአል። 7፤ እኔ ግን እውነት እነግራችኋለሁ፤ እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል። እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደ እናንተ አይመጣምና፤ እኔ ብሄድ ግን እርሱን አልክላችኋለሁ። 8፤ እርሱም መጥቶ ስለ ኃጢአት ስለ ጽድቅም ስለ ፍርድም ዓለምን ይወቅሳል፤ 9-10፤ ስለ ኃጢአት፣ በእኔ ስለማያምኑ ነው፤ ስለ ጽድቅም፣ ወደ አብ ስለምሄድ ከዚህም በኋላ ስለማታዩኝ ነው፤ 11፤ ስለ ፍርድም፣ የዚህ ዓለም ገዥ ስለ ተፈረደበት ነው። 12፤ የምነግራችሁ ገና ብዙ አለኝ፣ ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት አትችሉም። 13፤ ግን እርሱ የእውነት መገፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይነግርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል። 14፤ እርሱ ያከብረኛል፣ ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋልና። 15፤ ለአብ ያለው ሁሉ የእኔ ነው፤ ስለዚህ። ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋል አልሁ። 16፤ ጥቂት ጊዜ አለ፣ አታዩኝምም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፣ ታዩኛላችሁም፣ እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና። 17፤ ከደቀ መዛሙርቱም አንዳንዶቹ እርስ በርሳቸው። ጥቂት ጊዜ አለ፣ አታዩኝምም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፣ ታዩኛላችሁም፤ ደግሞ። ወደ አብ እሄዳለሁና የሚለን ይህ ምንድር ነው? ተባባሉ። 18፤ እንግዲህ። ጥቂት የሚለው ይህ ምንድር ነው? የሚናገረውን አናውቅም አሉ። 19፤ ኢየሱስም ሊጠይቁት እንደ ወደዱ አውቆ እንዲህ አላቸው። ጥቂት ጊዜ አለ፣ አታዩኝምም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፣ ታዩኛላችሁ ሰላልሁ፣ ስለዚህ እርስ በርሳችሁ ትመራመራላችሁን? 20፤ እውነት እውነት አላችኋለሁ፣ እናንተ ታለቅሳለችሁ ሙሾም ታወጣላችሁ፣ ዓለም ግን ደስ ይለዋል፤ እናንተም ታዘናላችሁ፣ ነገር ግን ኅዘናችሁ ወደ ደስታ ይለወጣል። 21፤ ሴት በምትወልድበት ጊዜ ወራትዋ ስለ ደረሰ ታዘናለች፤ ነገር ግን ሕፃን ከወለደች በኋላ፣ ሰው በዓለም ተወልዶአልና ስለ ደስታዋ መከራዋን ኋላ አታስበውም። 22፤ እንግዲህ እናንተ ደግሞ አሁን ታዘናላችሁ፤ ነገር ግን እንደ ገና አያችኋለሁ ልባችሁም ደስ ይለዋል፣ ደስታችሁንም የሚወስድባችሁ የለም። 23፤ በዚያን ቀንም ከእኔ አንዳች አትለምኑም። እውነት እውነት አላችኋለሁ፣ አብ በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል። 24፤ እስከ አሁን በሰሜ ምንም አልለመናችሁም፤ ደስታችሁ ፍጹም እንዲሆን ለምኑ ትቀበሉማላችሁ። 25፤ ይህን በምሳሌ ነግራክትኋለሁ፤ ነገር ግን ስለ አብ ለእናንተ በግልጥ የምናገርበት እንጂ ከዚያ ወዲያ በምሳሌ የማልናገርበት ሰዓት ይመጣል። 26፤ በዚያን ቀን በሰሜ ትለምናላችሁ፤ እኔም ስለ እናንተ አብን እንድለምን የምላችሁ አይደለሁም፤ 27፤ እናንተ ስለ ወደዳችሁኝ ከእግዚአብሔርም ዘንድ እኔ እንደ ወጣሁ ሰላመናችሁ አብ እርሱ ራሱ ይወዳችኋልና። 28፤ ከአብ ወጥቼ ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ ደግሞ ዓለምን እተወዋለሁ ወደ አብም እሄዳለሁ። 29፤ ደቀ መዛሙርቱ፣ እነሆ፣ አሁን በግልጥ ትናገራለህ በምሳሌም ምንም አትነግርም። 30፤ ሁሉን እንድታውቅ ማገምም ሊጠይቅህ እንዳትፈልግ አሁን እናውቃለን፤ ስለዚህ ከእግዚአብሔር እንደ ወጣህ

እናምናለን አሉት። 31፤ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰላቸው። አሁን ታምናላችሁን? 32፤ እነሆ፣ እያንዳንዳችሁ ወደ ቤት የምትበታተኑበት እኔንም ለብቻዬ የምትተውበት ሰዓት ይመጣል። አሁንም ደርሶአል፤ ነገር ግን አብ ከእኔ ጋር ስለ ሆነ ብቻዬን አይደለሁም። 33፤ በእኔ ላላችሁ ሰላም እንዲሆንላችሁ ይህን ተናግራችኋለሁ። በዓለም ላላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዘክችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ።

ምዕራፍ 17

1-2፤ ኢየሱስም ይህን ተናግሮ ወደ ሰማይ ዓይኖቹን አነሣና እንዲህ አለ። አባት ሆይ፣ ሰዓቱ ደርሶአል፤ ልጅህ ያከብርህ ዘንድ፣ በሥጋም ሁሉ ላይ ሥልጣን እንደ ሰጠኸው፣ ለሰጠኸው ሁሉ የዘላለምን ሕይወት ይሰጣቸው ዘንድ ልጅህን አክብረው። 3፤ እውነተኛ አምላክ ብቻ የሆነህ አንተን የላክኸውንም ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት። 4፤ እኔ ላደርገው የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜ በምድር አከበርሁ፤ 5፤ አሁንም፣ አባት ሆይ፣ ዓለም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አንተ በራስህ ዘንድ አክብረኝ። 6፤ ከዓለም ለሰጠኸኝ ሰዎች ሰምህን ገለጥሁላቸው። የአንተ ነበሩ ለእኔም ሰጠሃቸው፤ 7፤ ቃልህንም ጠብቀዋል። የሰጠኸኝ ሁሉ ከአንተ እንደ ሆነ አሁን ያውቃለሁ፤ 8፤ የሰጠኸኝን ቃል ሰጥቻቸዋለሁና፤ እነርሱም ተቀበሉት፣ ከአንተም ዘንድ እንደ ወጣሁ በእውነት አወቁ፣ አንተም እንደ ላክኸኝ አመኑ። 9፤ እኔ ስለ እነዚህ አለምናለሁ፤ ስለ ዓለም አልለምንም ስለ ሰጠኸኝ እንጂ፤ የአንተ ናቸውና፤ 10፤ የእኔም የሆነ ሁሉ የአንተ ነው የአንተውም የእኔ ነው፤ እኔም ስለ እነርሱ ከብራክለሁ። 11፤ ከዚህም በኋላ በዓለም አይደለሁም፣ እነርሱም በዓለም ናቸው፣ እኔም ወደ አንተ አመጣለሁ። ቅዱስ አባት ሆይ፣ እነዚህን የሰጠኸኝን እንደ እኛ አንድ እንዲሆኑ በሰምህ ጠብቃቸው። 12፤ ከእነርሱ ጋር በዓለም ላለሁ የሰጠኸኝን በሰምህ እኔ አጠብቃቸው ነበር፤ ጠበቅኋቸውም መጽሐፉም እንዲፈጸም ከጥፋት ልጅ በቀር ከእነርሱ ማንም አልጠፋም። 13፤ አሁንም ወደ አንተ አመጣለሁ፤ በእነርሱም ዘንድ ደስታዬ የተፈጸመ እንዲሆንላቸው ይህን በዓለም አናገራለሁ። 14፤ እኔ ቃልህን ሰጥቻቸዋለሁ፤ እኔም ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም አይደሉምና ዓለም ጠላቸው። 15፤ ከክፉ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አልለምንም። 16፤ እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም አይደሉም። 17፤ በእውነትህ ቀድሳቸው፤ ቃልህ እውነት ነው። 18፤ ወደ ዓለም እንደ ላክኸኝ እንዲሁ እኔ ወደ ዓለም ላክኋቸው፤ 19፤ እነርሱም ደግሞ በእውነት የተቀደሱ እንዲሆኑ እኔ ራሴን ስለ እነርሱ አቀድሳለሁ። 20-21፤ ሁሉም አንድ ይሆኑ ዘንድ፣ ከቃላቸው የተነሣ በእኔ ስለሚያምኑ ደግሞ እንጂ ስለ እነዚህ ብቻ አልለምንም፤ አንተ እንደ ላክኸኝ ዓለም ያምን ዘንድ፣ አንተ፣ አባት ሆይ፣ በእኔ እንዳለህ እኔም በአንተ፣ እነርሱ ደግሞ በእኛ አንድ ይሆኑ ዘንድ አለምናለሁ። 22-23፤ እኛም አንድ እንደ ሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ፤ እኔም በእነርሱ አንተም በእኔ ስትሆን፣ በአንድ ፍጹማን እንዲሆኑ፣ የሰጠኸኝን ክብር እኔ ሰጥቻቸዋለሁ፤ እንዲሁም ዓለም አንተ እንደ ላክኸኝ በወደድኸኝም መጠን እነርሱን እንደ ወደድሃቸው ያውቃል። 24፤ አባት ሆይ፣ ዓለም ሳይፈጠር ስለ ወደድኸኝ የሰጠኸኝን ክብራን እንዲያዩ እኔ ባለሁበት የሰጠኸኝ እነርሱ ደግሞ ከእኔ ጋር ይሆኑ ዘንድ አወዳለሁ። 25፤ ጻድቅ አባት ሆይ፣ ዓለም አላወቀህም፣ እኔ ግን አወቅሁህ እነዚህም አንተ እንደ ላክኸኝ አወቁ፤ 26፤ እኔንም

የወደድህሳብ ፍቅር በእነርሱ እንድትሆን እኔም በእነርሱ፤ ስምህን አስታወቅኋቸው አስታውቃቸውጣለሁ።

ምዕራፍ 18

1፤ ኢየሱስም ይህን ብሎ አትክልት ወዳለበት ስፍራ ወደ ቁድሮን ወገዝ ጣዶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወጣ፤ እርሱም ደቀ መዛሙርቱም በዚያ ገቡ። 2፤ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱም ብዙ ጊዜ ወደዚያ ስለ ተሰበሰቡ አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ ደግሞ ስፍራውን ያውቅ ነበር። 3፤ ስለዚህ ይሁዳ ጭፍሮችንና ከካህናት አለቆች ከፈረሳውያንም ሎሌዎችን ተቀብሎ በችቦና በፋና በጋሻ ጦርም ወደዚያ መጣ። 4፤ ኢየሱስም የሚመጣበትን ሁሉ አውቆ ወጣና። ማንን ትፈልጋላችሁ አላቸው። 5፤ የናዝሬቱን ኢየሱስን ብለው መለሱለት። ኢየሱስ። እኔ ነኝ አላቸው። አሳልፎ የሰጠውም ይሁዳ ደግሞ ከእነርሱ ጋር ቆሞ ነበር። 6፤ እንግዲህ። እኔ ነኝ ባላቸው ጊዜ ወደ ኋላ አፈግፍገው በምድር ወደቁ። 7፤ ደግሞም። ማንን ትፈልጋላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም። የናዝሬቱን ኢየሱስን አሉት። 8፤ ኢየሱስ መልሶ። እኔ ነኝ አልኋችሁ፤ እንግዲህ እኔን ትፈልጉ እንደ ሆናችሁ እነዚህ ይሂዱ ተውሏቸው አለ፤ 9፤ ይህም። ከእነዚህ ከሰጠኸኝ አንዱን ሰንኳ አላጠፋሁም ያለው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው። 10፤ ስምዖን ጴጥሮስም ሰይፍ ስለ ነበረው መዘዘው፤ የሊቀ ካህናቱንም ባርያ መትቶ ቀኝ ጆሮውን ቁረጠ፤ የባርያውም ስም ማልኮስ ነበረ። 11፤ ኢየሱስም ጴጥሮስን። ሰይፍህን ወደ ሰገባው ክተተው፤ አብ የሰጠኝን ጽዋ አልጠጣችሁን? አለው። 12፤ እንግዲህ የሻለቃውና ጭፍሮቹ የአይሁድም ሎሌዎች ኢየሱስን ይዘው አሰሩት። 13፤ አስቀድመውም ወደ ሐና ወሰዱት፤ በዚያች 9መት ሊቀ ካህናት ለነበረው ለቀያፋ አማቱ ነበርና። 14፤ ቀያፋም። አንድ ሰው ስለ ሕዝብ ይሞት ዘንድ ይሻላል ብሎ ለአይሁድ የመከራቸው ነበረ። 15፤ ስምዖን ጴጥሮስም ሌላውም ደቀ መዝሙር ኢየሱስን ተከተሉ። ያም ደቀ መዝሙር በሊቀ ካህናቱ ዘንድ የታወቀ ነበረ። ወደ ሊቀ ካህናቱም ግቢ ከኢየሱስ ጋር ገባ፤ 16፤ ጴጥሮስ ግን በውጭ በበሩ ቆሞ ነበር። እንግዲህ በሊቀ ካህናቱ ዘንድ የታወቀው ሌላው ደቀ መዝሙር ወጣ ለበረኛይቱም ነግሮ ጴጥሮስን አስገባው። 17፤ በረኛ የነበረችታይቱም ገረድ ጴጥሮስን። አንተ ደግሞ ከዚህ ሰው ደቀ መዛሙርት አንዱ አይደለህምን? አለችው። እርሱ። አይደለሁም አለ። 18፤ ብርድ ነበረና ባሮችና ሎሌዎች የፍም እሳት አንድደው ቆሙ ይሞቁም ነበር፤ ጴጥሮስም ደግሞ ከእነርሱ ጋር ቆሞ ይሞቅ ነበር። 19፤ ሊቀ ካህናቱም ኢየሱስን ስለ ደቀ መዛሙርቱና ስለ ትምህርቱ ጠየቀው። 20፤ ኢየሱስም መልሶ። እኔ በግልጥ ለዓለም ተናገርሁ፤ አይሁድ ሁሉ በሚሰበሰቡበት በምኵራብና በመቅደስ እኔ ሁልጊዜ አስተማርሁ፤ በሰውርም ምንም አልተናገርሁም። 21፤ ስለምን ትጠይቀኛለህ? ለእነርሱ የተናገርሁትን የሰጠውን ጠይቅ፤ እነሆ፤ እነዚህ እኔ የነገርሁትን ያውቃሉ አለው። 22፤ ይህንም ሲል በዚያ ቆሞ የነበረው ከሎሌዎች አንዱ። ለሊቀ ካህናቱ እንዲህ ትመልሳለህን? ብሎ ኢየሱስን በጥፊ መታው። 23፤ ኢየሱስም መልሶ። ክፉ ተናግራ እንደ ሆነህ ስለ ክፉ መስክር፤ መልካም ተናግራ እንደ ሆነህ ግን ስለ ምን ትመታኛለህ? አለው። 24፤ ስለዚህ ሐና እንደ ታሰረ ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ሰደደው። 25፤ ስምዖን ጴጥሮስም ቆሞ እሳት ይሞቅ ነበር። እንግዲህ። አንተ ደግሞ ከደቀ መዛሙርቱ አይደለህምን? አሉት። እርሱም። አይደለሁም ብሎ ካደ። 26፤ ጴጥሮስ ጆሮውን የቁረጠው ዘመድ የሆነ ከሊቀ ካህናቱ ባሮች አንዱ። በአትክልቱ ከእርሱ ጋር እኔ አይቼህ አልነበረምን? አለው። 27፤

ጴጥሮስም እንደ ገና ካደ፤ ወዲያውም ዶር ጮኸ። 28፤ ኢየሱስም ከቀያፋ ወደ ገዡ ግቢ ወሰዱት፤ ማለዳም ነበረ፤ እነርሱም የፋሲካ በግ ይበሉ ዘንድ እንጂ እንዳይረክሱ ወደ ገዡ ግቢ አልገቡም። 29፤ ስለዚህ ጴላጦስ ወደ ውጭ ወደ እነርሱ ወጥቶ። ይህን ሰው ስለ ምን ትክሱታላችሁ አላቸው። 30፤ እነርሱም መልሰው። ይህስ ክፉ አድራጊ ባይሆን ወደ አንተ አሳልፈን ባልሰጠነውም ነበር አሉት። 31፤ ጴላጦስም። እናንተ ወሰዳችሁ እንደ ሕጋችሁ ፍረዱበት አላቸው። አይሁድም። ለእኛስ ማንንም ልንገድል አልተፈቀደልንም አሉት፤ 32፤ ኢየሱስ በምን ዓይነት ሞት ሊሞት እንዳለው ሲያመለክት የተናገረው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው። 33፤ ጴላጦስም እንደ ገና ወደ ገዡ ግቢ ገባና ኢየሱስን ጠርቶ። የአይሁድ ገጉሥ አንተ ነህ? አለው። 34፤ ኢየሱስም መልሶ። አንተ ይህን የምትለው ከራስህ ነውን ወይስ ሌሎች ስለ እኔ ነገሩህ? አለው። 35፤ ጴላጦስ መልሶ። እኔ አይሁዳዊ ነኝ? ወገኖችህና የካህናት አለቆች ለእኔ አሳልፈው ሰጡህ፤ ምን አድርገሃል? አለው። 36፤ ኢየሱስም መልሶ። መገግሥቱ ከዚህ ዓለም አይደለችም፤ መገግሥቱስ ከዚህ ዓለም ብትሆን፤ ወደ አይሁድ እንዳልሰጥ ሎሌዎቼ ይዋጉልኝ ነበር፤ አሁን ግን መገግሥቱ ከዚህ አይደለችም አለው። 37፤ ጴላጦስም። እንግዲያ ገጉሥ ነህ? አለው። ኢየሱስም መልሶ። እኔ ገጉሥ እንደ ሆንሁ አንተ ትላለህ። እኔ ለእውነት ልመሰክር ስለዚህ ተወልጃለሁ ስለዚህም ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ ከእውነት የሆነ ሁሉ ድምፄን ይሰማል አለው። 38፤ ጴላጦስ። እውነት ምንድር ነው? አለው። ይህንም ብሎ ዳግመኛ ወደ አይሁድ ወጥቶ። እኔስ አንዲት በደል ስንኳ አላገኘሁበትም። 39፤ ነገር ግን በፋሲካ አንድ ልፈታላችሁ ልማድ አላችሁ፤ እንግዲህ የአይሁድን ገጉሥ ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው። 40፤ ሁሉም ደግመው። በርባን እንጂ ይህን አይደለም እያሉ ጮኸ። በርባን ግን ወንበደ ነበረ።

ምዕራፍ 19

1፤ በዚያን ጊዜም ጴላጦስ ኢየሱስን ይዞ ገረፈው። 2፤ ወታደሮችም ከእሾህ አክሊል ጉንጉኑው በራሱ ላይ አኖሩ ቀይ ልብስም አለበሱት፤ 3፤ እየቀረቡም። የአይሁድ ገጉሥ ሆይ፤ ስላም ለአንተ ይሁን ይሉት ነበር፤ 4፤ በጥሬም ይመቱት ነበር። ጴላጦስም ደግሞ ወደ ውጭ ወጥቶ። እነሆ፤ አንዲት በደል ስንኳ እንዳላገኘሁበት ታውቁ ዘንድ እርሱን ወደ ውጭ አወጣላችኋለሁ አላቸው። 5፤ ኢየሱስም የእሾህ አክሊል ደፍቶ ቀይ ልብስም ለብሶ ወደ ውጭ ወጣ። 6፤ ጴላጦስም። እነሆ ሰውዬው አላቸው። የካህናት አለቆችና ሎሌዎች ባዩትም ጊዜ። ስቀለው ስቀለው እያሉ ጮኸ። ጴላጦስም። እኔስ አንዲት በደል ስንኳ አላገኘሁበትምና እናንተ ወሰዳችሁ ስቀሉት አላቸው። 7፤ አይሁድም መልሰው። እኛ ሕግ አለን፤ እንደ ሕጋችንም ሊሞት ይገባዋል፤ ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጎአልና አሉት። 8፤ ስለዚህ ጴላጦስ ይህን ነገር በሰማ ጊዜ እግጅ ፈራ፤ 9፤ ተመልሶም ወደ ገዡ ግቢ ገባና ኢየሱስን። አንተ ከወዴት ነህ? አለው። ኢየሱስ ግን አንድ እንኳ አልመለሰለትም። 10፤ ስለዚህ ጴላጦስ። አትነግረኝም? ልሰቅልህ ሥልጣን እንዳለኝ ወይም ልፈታህ ሥልጣን እንዳለኝ አታውቅም? አለው። 11፤ ኢየሱስም መልሶ። ከላይ ካልተሰጠህ በቀር በእኔ ላይ ምንም ሥልጣን ባልነበረህም፤ ስለዚህ ለአንተ አሳልፎ የሰጠኝ ኃጢአቱ የባሰ ነው አለው። 12፤ ከዚህ በኋላ ጴላጦስ ሊፈታው ፈለገ፤ ነገር ግን አይሁድ። ይህንስ ብትፈታው የቁሣር ወዳጅ አይደለህም፤ ራሱን ገጉሥ የሚያደርግ ሁሉ የቁሣር ተቃዋሚ ነው እያሉ ጮኸ። 13፤ ጴላጦስም ይህን ነገር ሰምቶ ኢየሱስን ወደ

ውጭ አወጣው፤ በዕብራይስጥም ገበታ በተባለው ጸፍጸፍ በሚሉት ስፍራ በፍርድ ወገበር ተቀመጠ። 14፤ ለፋሲካም የጣዘጋጀት ቀን ነበረ፤ ስድስት ሰዓትም የሚያህል ነበረ፤ አይሁድንም። እነሆ ገጉሣችሁ አላቸው። 15፤ እነርሱ ግን። አስወግደው፤ አስወግደው፤ ሰቀለው እያሉ ጩኸው። ጲላጦስም። ገጉሣችሁን ልሰቀለውን? አላቸው። የካህናት አለቆችም። ከቂሣር በቀር ሌላ ገጉሥ የለንም ብለው መለሱለት። 16፤ ስለዚህ በዚያን ጊዜ እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጣቸው። 17፤ ኢየሱስንም ይዘው ወሰዱት፤ መሰቀሉንም ተሸክሞ በዕብራይስጥ ጎልጎታ ወደ ተባለው የራስ ቅል ስፍራ ወደሚሉት ወጣ። 18፤ በዚያም ሰቀሉት፤ ከእርሱም ጋር ሌሎች ሁለት፤ አንዱን በዚህ አንዱን በዚያ ኢየሱስንም በመካከላቸው ሰቀሉ። 19፤ ጲላጦስም ደግሞ ጽሕፈት ጽፎ በመሰቀሉ ላይ አኖረው፤ ጽሕፈቱም። የአይሁድ ገጉሥ የናዝሬቱ ኢየሱስ የሚል ነበረ። 20፤ ኢየሱስም የተሰቀለበት ስፍራ ለከተማ ቅርብ ነበረና ከአይሁድ ብዙዎች ይህን ጽሕፈት አነበቡት፤ በዕብራይስጥና በሮማይስጥ በግሪክም ተጽፎ ነበር። 21፤ ስለዚህ የአይሁድ ካህናት አለቆች ጲላጦስን። እርሱ። የአይሁድ ገጉስ ነኝ እንዳለ እንጂ የአይሁድ ገጉሥ ብለህ አትጻፍ አሉት። 22፤ ጲላጦስም። የጻፍሁትን ጽፌአለሁ ብሎ መለሰ። 23፤ ጭፍሮችም ኢየሱስን በሰቀሉት ጊዜ ልብሶቹን ወስደው ለእያንዳንዱ ጭፍራ አገድ ክፍል ሆኖ በአራት ከፋፈሉት፤ እጅጠባቡን ደግሞ ወሰዱ። እጅ ጠባቡም ከላይ ጀምሮ ወጥ ሆኖ የተሠራ ነበረ እንጂ የተሰፋ አልነበረም። 24፤ ስለዚህ እርስ በርሳቸው። ለማን እንዲሆን በእርሱ ዕጣ እንጣጣልበት እንጂ አንቅደደው ተባባሉ። ይህም። ልብሴን እርስ በርሳቸው ተከፋፈሉ በእጅ ጠባቤም ዕጣ ተጣጣሉበት የሚለው የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው። 25፤ ጭፍሮችም እንዲህ አደረጉ። ነገር ግን በኢየሱስ መሰቀል አጠገብ እናቱ፤ የእናቱም እሳት፤ የቀለዮጵም ሚስት ማርያም፤ መግደላዊትም ማርያም ቆመው ነበር። 26፤ ኢየሱስም እናቱን ይወደው የነበረውንም ደቀ መዝሙር በአጠገቡ ቆሞ ባየ ጊዜ እናቱን። አንቺ ሴት፤ እነሆ ልጅሽ አላት። 27፤ ከዚህ በኋላ ደቀ መዝሙሩን። እናትህ እነኋት አለው። ከዚህም ሰዓት ጀምሮ ደቀ መዝሙሩ ወደ ሴቱ ወሰዱት። 28፤ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ አሁን ሁሉ እንደተፈጸመ አውቆ የመጽሐፉ ቃል ይፈጸም ዘንድ። ተጠማሁ አለ። 29፤ በዚያም ሆምጣጤ የሞላበት ዕቃ ተቀምጦ ነበር፤ እነርሱም ሆምጣጤውን በስፍነግ ሞልተው በሁሶጥም አድርገው ወደ አፋ አቀረቡለት። 30፤ ኢየሱስም ሆምጣጤውን ከተቀበለ በኋላ። ተፈጸመ አለ፤ ራሱንም አዘገብሎ ነፍሱን አሳልፎ ሰጠ። 31፤ አይሁድም የጣዘጋጀት ቀን ስለ ሆነ ያ ሰገበት ትልቅ ነበረና ሥጋቸው በሰገበት በመሰቀል ላይ እንዲያኖር፤ ጭፍቸውን ሰብረው እንዲያወርዱአቸው ጲላጦስን ለመኑት። 32፤ ጭፍሮችም መጥተው የፊተኛውን ጭን ከእርሱም ጋር የተሰቀለውን የሌላውን ጭን ሰበሩ፤ 33፤ ወደ ኢየሱስ በመጡ ጊዜ ግን እርሱ ፈጽሞ እንደ ሞተ አይተው ጭኑን አልሰበሩም፤ 34፤ ነገር ግን ከጭፍሮች አንዱ ጎኑን በጦር ወጋው፤ ወዲያውም ደምና ውኃ ወጣ። 35፤ ያየውም መስክሮአል፤ ምስክሩም እውነት ነው፤ እናንተም ደግሞ ታምኑ ዘንድ እርሱ እውነት እንዲናገር ያውቃል። 36፤ ይህ የሆነ። ከእርሱ አጥንት አይሰበርም የሚል የመጽሐፉ ቃል እንዲፈጸም ነው። 37፤ ደግሞም ሌላው መጽሐፍ። የወጉትን ያዩታል ይላል። 38፤ ከዚህም በኋላ አይሁድን ስለ ፈራ በስውር የኢየሱስ ደቀ መዝሙር የነበረ የአርማትያስ ዮሴፍ የኢየሱስን ሥጋ ሊወስድ ጲላጦስን ለመነ፤ ጲላጦስም ፈቀደለት። ስለዚህም መጥቶ የኢየሱስን ሥጋ ወሰደ። 39፤ ደግሞም አስቀድሞ በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ የነበረ ኒቆሊሞስ መቶ ገጥር የሚያህል የከርቤና የእሬት ቅልቅል ይዞ መጣ። 40፤ የኢየሱስንም ሥጋ ወሰደው እንደ አይሁድ አገናነዝ ልማድ ከሸቱ ጋር

በተልባ እግር ልብስ ከፈኑት። 41፤ በተሰቀለበትም ሰፍራ አትክልት ነበረ። በአትክልቱም ማገም ገና ያልተቀበረበት አዲስ መቃብር ነበረ። 42፤ ስለዚህ መቃብሩ ቅርብ ነበረና ስለ አይሁድ ማዘጋጀት ቀን ኢየሱስን በዚያ አኖሩት።

ምዕራፍ 20

1፤ ከሳምንቱም በፊተኛው ቀን መግደላዊት ማርያም ገና ጨለማ ሳለ ማለዳ ወደ መቃብር መጣች ድገጋዩም ከመቃብሩ ተፈንቅሎ አየች። 2፤ እየሮጠችም ወደ ስምዖን ጴጥሮስና ኢየሱስ ይወደው ወደ ነበረው ወደ ሌላው ደቀ መዝሙር መጥታ። ጌታን ከመቃብር ወስደውታል ወደትም እንዳኖሩት አናውቅም አለቻቸው። 3፤ ስለዚህ ጴጥሮስና ሌላው ደቀ መዝሙር ወጥተው ወደ መቃብሩ ሄዱ። 4፤ ሁለቱም ኩብረው ሮጡ፤ ሌላው ደቀ መዝሙርም ከጴጥሮስ ይልቅ ፈጥኖ ወደ ፊት ሮጠና አስቀድሞ ከመቃብሩ ደረሰ፤ 5፤ ዝቅም ብሎ ቢመለከት የተልባ እግሩን ልብስ ተቀምጦ አየ። ነገር ግን አልገባም። 6፤ ስምዖን ጴጥሮስም ተከትሎት መጣ ወደ መቃብሩም ገባ፤ የተልባ እግሩን ልብስ ተቀምጦ አየ። 7፤ ደግሞም በራሱ የነበረውን ጨርቅ ለብቻው በአንድ ሰፍራ ተጠምጥሞ እንደ ነበረ እንጂ ከተልባ እግሩ ልብስ ጋር ተቀምጦ እንዳልነበረ አየ። 8፤ በዚያን ጊዜ አስቀድሞ ወደ መቃብር የመጣውም ሌላው ደቀ መዝሙር ደግሞ ገባ። አየም፤ አመነም፤ 9፤ ከሙታን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው የሚለውን የመጽሐፉን ቃል ገና አላወቁም ነበርና። 10፤ ደቀ መዝሙርቱም ወደ ቤታቸው ደግሞ ሄዱ። 11፤ ማርያም ግን እያለቀሰች ከመቃብሩ በስተ ውጭ ቆማ ነበር። ስታለቅስም ወደ መቃብር ዝቅ ብላ ተመለከተች፤ 12፤ ሁለት መላእክትም ነጭ ልብስ ለብሰው የኢየሱስ ሥጋ ተገኝተው በነበረው አንዱ በራሱ ሌላውም በእግርጌ ተቀምጠው አየች። 13፤ እነርሱም። አንቺ ሴት፤ ስለ ምን ታለቅሻለሽ? አሉአት። እርሰዋም። ጌታዬን ወስደውታል ወደትም እንዳኖሩት አላውቅም አለቻቸው። 14፤ ይህንም ብላ ወደ ኋላ ዘወር ስትል ኢየሱስን ቆሞ አየችው፤ ኢየሱስም እንደ ሆነ አላወቀችም። 15፤ ኢየሱስም። አንቺ ሴት፤ ስለ ምን ታለቅሻለሽ? ማንንስ ትፈልጋለሽ? አላት። እርሰዋም የአትክልት ጠባቂ መስሎአት። ጌታ ሆይ፤ አንተ ወስደኸው እንደ ሆነ ወደት እንዳኖርኸው ገንጊኝ እኔም እወስደዋለሁ አለችው። 16፤ ኢየሱስም። ማርያም አላት። እርሰዋ ዘወር ብላ በዕብራይስጥ። ረቡኒ አለችው፤ ትርጓሜውም። መምህር ሆይ ማለት ነው። 17፤ ኢየሱስም። ገና ወደ አባቱ አላረግሁምና አትገኪኝ፤ ነገር ግን ወደ ወንድሞቼ ሄደሽ። እኔ ወደ አባቴና ወደ አባታችሁ ወደ አምላኬና ወደ አምላካችሁ ዓርጋለሁ ብለሽ ገንጊአቸው አላት። 18፤ መግደላዊት ማርያም መጥታ ጌታን እንዳየች ይህንም እንዳላት ለደቀ መዝሙርቱ ነገረች። 19፤ ያም ቀን እርሱም ከሳምንቱ ፊተኛው በመሽ ጊዜ፤ ደቀ መዝሙርቱ ተሰብስበው በነበሩበት፤ አይሁድን ስለ ፈሩ ደጆቹ ተዘግተው ሳሉ፤ ኢየሱስ መጣ፤ በመካከላቸውም ቆሞ። ሰላም ለእናንተ ይሁን አላቸው። 20፤ ይህንም ብሎ እጆቹንም ጎኑንም አሳያቸው። ደቀ መዝሙርቱም ጌታን ባዩ ጊዜ ደስ አላቸው። 21፤ ኢየሱስም ዳግመኛ። ሰላም ለእናንተ ይሁን፤ አብ እንደ ላከኝ እኔ ደግሞ እልካችኋለሁ አላቸው። 22፤ ይህንም ብሎ እፍ አለባቸውና። መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ። 23፤ ኃጢአታቸውን ይቅር ያላችኋቸው ሁሉ ይቀርላቸዋል፤ የያዛችሁባቸው ተይዘባቸዋል አላቸው። 24፤ ነገር ግን ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ኢየሱስ በመጣ ጊዜ ከእነርሱ ጋር አልነበረም። 25፤ ሌሎቹም ደቀ መዝሙርቱ። ጌታን አይተነዋል አሉት። እርሱ ግን።

የትንካራን ምልክት በእጆቹ ካላየሁ ጣቱንም በትንካራ ምልክት ካላገባሁ እጄንም በጎኑ ካላገባሁ አላምንም አላቸው። 26፤ ከሰምንት ቀን በኋላም ደቀ መዛሙርቱ ደግመው በውስጥ ነበሩ፤ ቶማስም ከእነርሱ ጋር ነበረ። ደጆች ተዘግተው ሳሉ ኢየሱስ መጣ፤ በመካከላቸውም ቆሞ። ሰላም ለእናንተ ይሁን አላቸው። 27፤ ከዚያም በኋላ ቶማስን። ጣትህን ወደዚህ አምጣና እጆቹን እይ፤ እጅህንም አምጣና በጎኔ አግባው፤ ያመገህ እንጂ ያላመገህ አትሁን አለው። 28፤ ቶማስም። ጌታዬ አምላኬም ብሎ መለሰለት። 29፤ ኢየሱስም። ስለ አየኸኝ አምነሃል፤ ሳያዩ የሚያምኑ ብፁዓን ናቸው አለው። 30፤ ኢየሱስም በዚህ መጽሐፍ ያልተጻፈ ሌላ ብዙ ምልክት በደቀ መዛሙርቱ ፊት አደረገ፤ 31፤ ነገር ግን ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ታምኑ ዘንድ፤ አምናችሁም በሰሙ ሕይወት ይሆገላችሁ ዘንድ ይህ ተጽፎአል።

ምዕራፍ 21

1፤ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በጥብርያዶስ ባሕር አጠገብ ለደቀ መዛሙርቱ እንደ ገና ተገለጠላቸው፤ 2፤ እንዲሁም ተገለጠ። ስምዖን ጴጥሮስና ዲዲሞስ የሚባለው ቶማስ ከገሊላ ቃና የሆነ ናትናኤልም የዘብደዎስም ልጆች ከደቀ መዛሙርቱም ሌሎች ሁለት በአንድነት ነበሩ። 3፤ ስምዖን ጴጥሮስ። ዓሣ ላጠምድ እሄዳለሁ አላቸው። እነርሱም። እኛም ከአገተ ጋር እንመጣለን አሉት። ወጥተውም ወደ ታገኳይቱ ገቡ በዚያችም ሌሊት ምንም እላጠመዱም። 4፤ በነጋም ጊዜ ኢየሱስ በባሕር ዳር ቆመ፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን ኢየሱስ መሆኑን አላወቁም። 5፤ ኢየሱስም። ልጆች ሆይ፤ አንዳች የሚበላ አላችሁን? አላቸው። የለንም ብለው መለሱለት። 6፤ እርሱም። መረቡን በታገኳይቱ በስተ ቀኝ ጣሉት ታገኙማላችሁ አላቸው። ስለዚህ ጣሉት፤ በዚህም ጊዜ ከዓሣው ብዛት የተነሣ ሊጎትቱት አቃቃቸው። 7፤ ኢየሱስ ይወደው የነበረውም ደቀ መዛሙር ጴጥሮስን። ጌታ እኮ ነው አለው። ስለዚህ ስምዖን ጴጥሮስ ጌታ መሆኑን በሰማ ጊዜ ዕራቁቱን ነበረና ልብሱን ታጥቆ ወደ ባሕር ራሱን ጣለ። 8፤ ሌሎቹ ደቀ መዛሙርት ግን ከምድር ሁለት መቶ ክንድ ያህል እንጂ እጅግ አልራቁም ነበርና ዓሣ የሞላውን መረብ እየሳቡ በጀልባ መጡ። 9፤ ወደ ምድርም በወጡ ጊዜ ፍምና ዓሣ በላዩ ተቀምጦ እንጀራም አዩ። 10፤ ኢየሱስም። አሁን ካጠመዳችሁት ዓሣ አምጡ አላቸው። 11፤ ስምዖን ጴጥሮስም ወደ ጀልባይቱ ገብቶ መቶ አምሳ ሦስት ታላላቅ ዓሦች ሞልቶ የነበረውን መረብ ወደ ምድር ጎተተ፤ ይህንም ያህል ብዙ ሲሆን መረቡ አልተቀደደም። 12፤ ኢየሱስም። ኑ፤ ምሳ ብሎ አላቸው። ከደቀ መዛሙርቱ አንድ ሰገኳ። አገተ ማን ነህ? ብሎ ሊመረምረው የደፈረ አልነበረም፤ ጌታ መሆኑን አውቀው ነበርና። 13፤ ኢየሱስም መጣና እንጀራ አገሥቶ ሰጣቸው፤ እንዲሁም ዓሣውን። 14፤ ኢየሱስ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ሲገለጥላቸው ይህ ሦስተኛው ጊዜ ነበረ። 15፤ ምሳ ከበሉ በኋላም ኢየሱስ ስምዖን ጴጥሮስን። የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፤ ከእነዚህ ያልቅ ትወደኛለህ? አለው። አዎን ጌታ ሆይ፤ እንድወድህ አገተ ታውቃለህ አለው። ግልገሎቹን አሰማራ አለው። 16፤ ደግሞ ሁለተኛ። የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፤ ትወደኛለህ? አለው። አዎን ጌታ ሆይ፤ እንድወድህ አገተ ታውቃለህ አለው። 17፤ ጠቦቶቹን ጠብቅ አለው። ሦስተኛ ጊዜ። የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፤ ትወደኛለህ? አለው። ሦስተኛ። ትወደኛለህ? ስላለው ጴጥሮስ አዘነና። ጌታ ሆይ፤ አገተ ሁሉን ታውቃለህ፤ እንድወድህ አገተ ታውቃለህ አለው። ኢየሱስም። በጎቼን አሰማራ። 18፤ እውነት እውነት አልሃለሁ፤ አገተ ጎልማሳ ሳለህ

ወገብህን በገዛ ራስህ ታጥቀህ ወደምትወደው ትሄድ ነበር፤ ነገር ግን በሸመገልህ ጊዜ እጅግህን ትዘረጋለህ፤ ሌላውም ያስታጥቅሃል ወደማትወደውም ይወስድሃል አለው። 19፤ በምን ዓይነት ሞት እግዚአብሔርን ያከብር ዘንድ እንዳለው ሲያመለክት ይህን አለ። ይህንም ብሎ። ተከተለኝ አለው። 20፤ ጴጥሮስም ዘወር ብሎ ኢየሱስ ይወደው የነበረውን ደቀ መዝሙር ሲከተለው አየ፤ እርሱም ደግሞ በእራት ጊዜ በደረቱ ተጠግቶ። ጌታ ሆይ፣ አሳልፎ የሚሰጥህ ማን ነው? ያለው ነበረ። 21፤ ጴጥሮስም ይህን አይቶ ኢየሱስን። ጌታ ሆይ፣ ይህስ እንዴት ይሆናል? አለው። 22፤ ኢየሱስም። እስክመጣ ድረስ ይኖር ዘንድ ብወድስ፣ ምን አግዶህ? አንተ ተከተለኝ አለው። 23፤ ስለዚህ። ያ ደቀ መዝሙር አይሞትም የሚለው ይህ ነገር ወደ ወንድሞች ወጣ፤ ነገር ግን ኢየሱስ። እስክመጣ ድረስ ይኖር ዘንድ ብወድስ ምን አግዶህ? አለው እንጂ አይሞትም አላለውም። 24፤ ስለ እነዚህም የመሰከረ ይህንንም ጽፎ ያለ ይህ ደቀ መዝሙር ነው፣ ምስክሩም እውነት እንደ ሆነ እናውቃለን። 25፤ ኢየሱስም ያደረገው ብዙ ሌላ ነገር ደግሞ አለ፤ ሁሉ በእያንዳንዱ ቢጻፍ ለተጻፉት መጻሕፍት ዓለም ራሱ ባልበቃቸውም ይመስለኛል።